

Співзасновники:
районна рада, районна державна адміністрація і колектив редакції

Шановні жителі Чортківщини!

Прийміть найщиріші вітання зі святом Покрови Пресвятої Богородиці, 70-ю річницею створення Української Повстанської Армії та Днем українського козацтва!

14 жовтня українська земля відзначає велике поетричне свято – Покрови Пресвятої Богородиці, 70-у річницю створення Української Повстанської Армії та День українського козацтва.

Ще у козацькі часи, де б не будували Запорізьку Січ, у її центральній частині завжди споруджували церкву Богородиці, яку козацтво вважало своєю заступницею. Тричі на рік збиралася козацька рада – на Різдво, Великдень та Покрову. Ось чому Покрова здавна вважалася важливим козацьким святом.

Через кілька століть багато козацьких традицій перейняли вояки армії УНР та УПА, які також називали себе козаками. Вони, безумовно, вважали себе вільними людьми, без примусу ставали партизанами, мали схожу мету боротьби, але вже відповідно до свого часу, як зазначено в Деклації Українського Націоналіста: "Боротись за повне визволення всіх українських земель й українського народу від загарбників і здобути Українську Самостійну Соборну Державу!".

Створення УПА не відбулося в один день. Перші повстанські загони почали організовуватися восени 1942 р., один із яких очолив Сергій Качинський. Деякий час окремо діяла інша УПА, або "Поліська Січ", де отаманом був Тарас Бульба-Боровець, яка з часом стала частиною Української Повстанської Армії.

Саме тоді були поєднані події різних історичних періодів, щоб у свято Покрови пригадати, яке значення воно мало для людей у давньому чи недавньому минулому, для козаків і для повстанців, а тепер – яке має для нас.

Духовний культ Богородиці як покровительки нашого народу в цей день тісно зливається з пам'яттю про славних українських лицарів та міць українського війська: козаків, вояків УПА.

Тож із нагоди цього свята у визначальний для України час бажаємо усім нам непохитної віри в рідну землю, безкорисливої любові до неї, зберегти у серцях козацький дух, волю; ласки і опіки Божої матері, довгих і щасливих літ ветеранам – воякам УПА – та вільної, соборної і процвітаючої України!

Слава Україні! Героям слава!

Голова районної держадміністрації
Я.СТЕЦЬ

Голова районної ради
В.ЗАЛИЩУК

14 жовтня на центральній площі м. Чорткова (біля пам'ятника Т.Шевченка) відбудеться народне віче «Під покровом Твоїм, Богородице» з нагоди свята Покрови Пресвятої Богородиці, 70-ї річниці УПА та Дня українського козацтва, в якому візьмуть участь керівники об'єднаної опозиції ВО «Батьківщина» та ВО «Свобода».

Поч. о 15-й год.

ПРИЙДІТЬ І ВІДДАЙТЕ ШАНУ ГЕРОЯМ!

Об'єднання опозиційних партій

ВО «Батьківщина» та ВО «Свобода»

Дата

Україно, прости, коли є ще за нами вина...

Знову посивілі від вранішніх туманів падолистові дні. І знову ми прикипаємо очима й душами, вдивляючись в історію рідного народу. Вдивляємось у наше завтра, котре віддзеркалилось, мов у краплині роси, у їх очах. Застиглих просто неба і тих, що нині зорять у майбутнє. Вони – наша совість. Скапують, немов віск із свічки, сльози. Відходять в небуття останні орли...

Вони ніколи не були обласкані державою. Ні тією несвоєю, котра витравлювала їх повстанський дух розпеченим залізом у катівнях, тюрмах і засланнях, ні омріяною Українською, до здобуття якої дожили не всі. Вони – чотові, курінні, станичні,

зв'язкові (живі й загиблі) – й досі в очікуванні їх визнання воюючою стороною у Другій світовій війні та навіть не проти однієї, а подекуди й чотирьох сторін! Але вони не прагнули слави. Палким і жагучим устремлінням, єдиним гаслом, здійсненим на рідному знамені, були для них слова: «Здобудеш Українську державу або згинеш у боротьбі за неї!». Її праобраз повстанці несли у гарячих серцях, що палали великою любов'ю під одностроями, рідними вишиванками...

**Присвята 70-ї річниці УПА –
нинішній випуск «Світлиці» на 6-7 стор.**

Вітаємо!

Указом Президента України за № 582/2012 «Про відзначення державними нагородами України з нагоди Дня працівників освіти», датованим 5 жовтня 2012 року, за значний особистий внесок у розвиток національної освіти, підготовку кваліфікованих фахівців, багаторічну плідну педагогічну діяльність, високий професіоналізм присвоєно почесне звання «Заслужений працівник освіти України» **СКРИНИКУ Богдану Львовичу – директору Милівецької загальноосвітньої школи I – II ст. Чортківського району, Тернопільська область.**

Колектив редакції «Голосу народу» приєднується до привітань нашому активному дописувачу й довголітньому, щирому другові районки.

Ми їх зупинимо!

ЄДИНИЙ КАНДИДАТ ВІД ОБ'ЄДНАНОЇ ОПОЗИЦІЇ ПО ВИБОРЧОМУ ОКРУГУ № 167

Іван Стойко

ОБ'ЄДНАНА ОПОЗИЦІЯ

ВО **БАТЬКІВЩИНА** **СВОБОДА**

“Йду відроджувати рідний край”

Політична реклама

Володимир БЕДРИКІВСЬКИЙ

Вітання

У неділю – День працівників державної санітарно-епідеміологічної служби

Шановні друзі!

Щиро вітаємо вас усіх у переддень професійного свята. Ваша робота вимагає високого рівня професіоналізму, ви завжди знаходитеся на передньому краї боротьби за здоров'я та безпеку життя населення краю. Від вашого вміння швидко зреагувати, задля того аби попередити розповсюдження інфекції, ліквідувати вже існуюче джерело, нерідко залежить чимало людських життів.

Бажаємо вам, шановні, щоби ваша праця була завжди в радість, щоб ви отримували за неї гідну платню, щоби вас поважали та цінували колеги і керівництво.

Доброго вам здоров'я, великого людського щастя, благополуччя, миру та злагоди в родині, професійного росту. Нехай вдячністю людською буде позначений ваш шлях.

Голова районної держадміністрації
Я.СТЕЦЬ

Голова районної ради
В.ЗАЛИЩУК

У райдержадміністрації

Чергова апаратна нарада в голови райдержадміністрації Я.Стеця (відбулася 8 жовтня ц. р.) розпочалася з інформації про хід осінньо-польових робіт заступника начальника управління агропромислового розвитку РДА Я.Бабія, котрий насамперед повідомив про збір цукрових буряків у районі. Крім цього, господарства ще збирають кукурудзу, сою, гречку, соняшник. Керівник району Я.Стець висловив невдоволення, чому при середній фізичній забрудненості по заводу 7,7 і цукристості 14,91 відсотка по Чортківському району ці показники дещо нижчі (відповідно 8 і 14,51). Однак результати аналізів, проведені на незалежних лабораторіях, навпаки, вищі – на 1-1,5 відсотка. І просив управління розібратися в цій ситуації.

Одним із важливих питань, що порушувались на нараді, було здоров'я наших дітей. Минулої п'ятниці у зв'язку з епідемією кору закрито на карантин Косівську ЗОШ I – III ст. (захворіло на той момент уже 25 дітей). Доповідали про ситуацію начальники відділу освіти Т.Яремко, охорони здоров'я РДА Я.Ратушняк і головний державний санітарний лікар району О.Чайчук. Головою РДА дано доручення вжити термінових заходів щодо проведення щеплень від кору учнів Косівської ЗОШ. Окрім цього, на нараді йшлося про підготовку закладів освіти, медицини і культури до осінньо-зимового опалювального періоду, виконання програми соціально-економічного розвитку району, творчого звіту-концерту мистецьких колективів Чортківщини з нагоди 70-ї річниці УПА, українського козацтва і Покрови Пресвятої Богородиці в Тернопільському драмтеатрі 12 жовтня ц. р.

Держфінінспекція інформує

Допоможе «телефон довіри»

Начальник Державної фінансової інспекції в Тернопільській області Федір Бортняк просить мешканців області максимально жорстко реагувати на можливі прояви корупції або службового недбалства в діях її працівників. Якщо ви відчуваєте упередженість з боку фінансового інспектора, формалізм чи відхилення від нормативно-правових актів у його роботі, негайно дзвоніть на «телефон довіри» (0352) 52-54-05.

У той же час Федір Бортняк із метою дотримання фінансової дисципліни, раціонального та цільового використання державних коштів і недопущення їх розкрадання закликає усіх до співпраці з Держфінінспекцією в області. Якщо вам відомі факти неправомірних вчинків у роботі чиновників з державним майном і грошима, а тим більше факти їх незаконного привласнення, не вагайтесь – дзвоніть на «телефон довіри» за номером (0352) 52-54-05.

Зі скаргами, запитаннями та пропозиціями також можна дзвонити на «телефон довіри» Державної фінансової інспекції України за номером (044) 425-38-18.

Запрошуємо на зустріч із легендарним українцем, Героєм України, громадським і політичним діячем, письменником, засновником та Головою УРП Левком ЛУК'ЯНЕНКОМ і кандидатом у народні депутати України Тарасом КОЗАКОМ.
Ведучий зустрічі – шеф-редактор Американсько-української газети «Час і Події» Віктор Рибаченко.
Зустріч відбудеться 15 жовтня о 18-й год. в приміщенні РБК ім. К.Рубчакової.

Газета Чортківського району

ГОЛОС НАРОДУ
індекс 61366

«Голос народу» – тижнева газета, виходить з 1939 року; реєстраційне свідоцтво ТР № 355 від 31.05.2004 р.; день виходу – п'ятниця, наклад – 2700 примірників. Адреса редакції: м. Чортків, вул. Зелена, 3. Ел. пошта: golnar@ukr.net. Електронна версія «Голос народу» на веб-сайті районної ради: www.chortkivrrr.te.ua, а також: pressua.com. Тел. кореспондентів – 2-15-42, 2-36-85; бухгалтера – 2-16-06. Редактор Любомир ГАБРУСЬКИЙ, тел. (03552) 2-12-43.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв та інших відомостей несуть автори публікацій. Номер набрано і зверстано у комп'ютерному комплексі редакції газети. Віддруковано в друкарні ТзОВ «Буковинський видавничий дім», м. Чернівці, вул. Прутська, 29.

Відповідальна за випуск Тетяна ЛЯКУШ

Офіційно

Народному депутату України М.М.Полянчичу

Шановний Михайле Михайловичу!

Розглянувши Ваш запит, оголошений на засіданні Верховної Ради України 6 вересня 2012 р. стосовно невиконання рішень суду в інтересах дітей війни та осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи Чортківського району Тернопільської області, повідомляємо.

Відповідно до статті 63 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» та статті 7 Закону України «Про соціальний захист дітей війни» фінансування витрат, пов'язаних з їх виконанням, здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету.

Згідно з частиною другою статті 95 Конституції України виключно законом про Державний бюджет України визначаються будь-які видатки держави на загальносуспільні потреби, розмір і цільове спрямування зазначених видатків.

Законами України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» і «Про Державний бюджет України на 2012 рік» визначено, що норми, зокрема статей 50, 51 і 54 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» та статті 6 Закону України «Про соціальний захист дітей війни» застосовуються у порядку та розмірах, установлених Кабінетом Міністрів України з урахуванням наявного фінансового ресурсу бюджету Пенсійного фонду України на 2011 та 2012 роки.

Прем'єр-міністру України Азарову М.Я.

Шановний Миколо Яновичу!

До мене, як до народного депутата України, звернулися міський голова та жителі м. Чорткова Тернопільської області з проханням допомогти вирішити питання щодо покращення екологічної ситуації в місті, яка є вкрай складною і, якщо не вжити ніяких заходів, може стати загрозливою.

На даний час в місті Чортків небезпечною екологічною проблемою є стан каналізаційного господарства та очищення стічних вод. Часті прориви каналізаційних колекторів є постійним джерелом небезпечного забруднення міського середовища.

Прошу розглянути і про результати поінформувати народного депутата України та Кабінет Міністрів.

Микола АЗАРОВ

Політична реклама

Найбільша загроза чесних виборів – зневіра людей

Про застосування адмінресурсу, підробку виборчої документації, ймовірний сценарій проведення парламентських виборів, які відбудуться уже 28 жовтня, йшлося учора на засіданні Тернопільського прес-клубу. Його гостями були кандидати в народні депутати України від Тернопілля Юрій Чижмарь, Олег Сиротюк і Володимир Болещук.

– На жаль, на цих виборах, особливо у Західній Україні, влада не сподівається на підтримку громадян, а домінують механізми фальсифікації,

– зазначив Юрій Чижмарь, кандидат у народні депутати по одномандатному виборчому округу № 167. – Фактично порушення розпочалися ще під час формування окружних і дільничних виборчих комісій. Наприклад, у 167-му окрузі з 18 членів окружної комісії 12 навіть не мали прописки в нашій області. Це означає, що завідомо подавали людей, яких планували міняти. І роблять це за домовленістю. Відтак, нині комісії сформовані на 50 відсотків і більше із сателітів Партії регіонів.

Як розповів Юрій Чижмарь, низка грубих порушень, які відбувалися при формуванні дільничних комісій, зму-

сила його ініціювати кілька позовних процесів.

– Так, в останній день реєстрації кандидатів до складу ДВК представник Партії регіонів привіз в окружну комісію 42 папки з поданнями. З порушеннями законодавства, цих кандидатів зареєстрували. І надалі вони брали участь у жеребкуванні та отримали можливість бути представленими у виборчій комісії. Більше того, чимало подань не мали необхідного набору документів. Був навіть складений акт окремими представниками окружної комісії, але суд на це не звернув увагу.

За словами Олега Сиротюка та Володимира Болещука, чимало порушень відбувається і на інших виборчих округах. Зокрема, як відзначив

Крім того, рішенням Конституційного Суду України від 25 січня 2012 р. за № 3-рп/2012 передбачено, що Кабінет Міністрів регулює порядок і розміри соціальних виплат і допомоги, які фінансуються за рахунок коштів Державного бюджету, відповідно до Конституції та законів України.

Розміри державної та додаткової пенсії постраждалими унаслідок Чорнобильської катастрофи і підвищення дітям війни до 31 грудня 2011 р. визначалися постановою Кабінету Міністрів України від 6 липня 2011 р. № 745, з 1 січня 2012 р. – постановою Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р. № 1210 та від 28 грудня 2011 р. № 1381.

Встановлення Кабінетом Міністрів розмірів соціальних виплат з урахуванням обсягу бюджетних призначень на зазначену мету є гарантією своєчасного та в повному обсязі отримання громадянами таких виплат.

Органи Пенсійного фонду України визначають розміри пенсій відповідно до законодавства та зазначених нормативно-правових актів.

Прийняття рішень щодо подальшого поліпшення пенсійного забезпечення громадян, у тому числі дітей війни та осіб, постраждалих унаслідок Чорнобильської катастрофи, здійснюватиметься комплексно, враховуючи фінансові можливості державного бюджету та бюджету Пенсійного фонду України.

3 повагою – Микола АЗАРОВ, Прем'єр-міністр України

Неочищені стоки потрапляють в р. Серет, притоку р. Дністер, що суттєво впливає на екологічну ситуацію регіону.

Також в жабливому стані знаходяться споруди водозабору міста.

Переконливо прошу Вас, шановний Микола Яновичу, дати доручення відповідним міністерствам і відомствам запланувати та виділити кошти, при плануванні витрат Державного бюджету України на 2013 рік, на модернізацію існуючих та будівництво нових споруд комунального господарства в м. Чортків Тернопільської області.

3 повагою, народний депутат України, заступник Голови Ради директорів Конфедерації будівельників України М.ПОЛЯНЧИЧ

До листа народного депутата України Полянчича М.М. від 14.09.2012 р. за № 502

Колобову Ю.В. – скликання, Близнюку А.М., Порошенку П.О., Хоптяну В.А.

Микола АЗАРОВ

Олег Сиротюк, у комісії потрапили важкохворі люди і навіть ті, котрі не давали на це згоди:

– Хочу навести приклад Підгаєцького району. Це невелика вибірка, але вона характеризує те, що відбувається у виборчих комісіях. Прізвищ з етичних міркувань не називатиму. Отож, серед учасників ДВК – важкохворі лежачі пенсіонери, незрячий чоловік, інваліди з дитинства, хворий на церебральний параліч, людина без обох ніг... Такий підхід до формування виборчих комісій створює ситуацію, коли ми, говорячи про чесні вибори, розуміємо, що їх буде дуже важко забезпечити.

Водночас, як відзначив Юрій Чижмарь, найбільша загроза – зневіра людей. Адже, за останніми даними, 25 відсотків українців не вірять у чесні вибори.

– Я спостерігаю, що влада збирає інформацію про людей, які 28 жовтня перебуватимуть за кордоном і не голосуватимуть на дільницях, – зауважив Юрій Чижмарь. – Загалом на день виборів 10-15 відсотків громадян будуть за межами дому. Навіть якщо сфальшують половину їх голосів – це дуже багато. Однак ми можемо зібрати такі списки самостійно. І повідомити в кожній виборчій комісії, що у випадку фальсифікації виникне підстава для порушення кримінальної справи.

Олег Сиротюк переконаний, що не тільки виборчі штаби партій та кандидатів-мажоритарників повинні контролювати процес. Виборці також мають морально впливати на членів комісії. Має бути створений такий суспільний настрій в селах і містах, щоби члени комісій не піддавались на тиск, підкуп і залякування зі сторони влади, а чітко дотримувались своєї присяги і забезпечили справедливий вибори.

Кандидати у народні депутати закликали мешканців Тернопілля бути активними учасниками виборчого процесу, адже за умови громадянського впливу на тих же членів виборчих комісій є надія, що масових фальшувань вдасться уникнути.

Інна МАТУШ

Політична реклама

Час «УДАРУ» настав, і його сила – в команді!

Віталія Кличка у Чорткові зустріла багатотисячна громада прихильників.

Віталій Кличко, без сумніву, – по-стать, завдяки котрій світ вкотре відкрив для себе Україну: насамперед, завдяки блискучому сходженню братів Кличків нашу державу знають як державу переможців – врівноважених, принципових і честюлюбних. Хлопчаки не одного покоління прагнули і прагнуть бути схожими на відомих земляків, а дорослі поважають не лише за боксерську майстерність, а й, насамперед, за відданість Батьківщині, тверде рішення завжди виступати під жовто-блакитними прапорами, підтримувати українців, а особливо дітей та молодь.

Тому, коли наш край облетіла звістка про приїзд Віталія Кличка, спільнота зреагувала на це вельми позитивно й піднесено. Отож, минулої сонячної суботи, 6 жовтня, цей знаменний день настав.

Центральна площа міста Чорткова майоріла прапорами «УДАРУ». На майдані перед сценою збирався наряд, в очікуванні переглядаючи фільм про братів Кличків. Панував хороший настрій. Дехто прийшов просто подивитися на відомого українця, проте більшість – все ж таки хотіла почути, чого прагне Віталій Кличко на політичному полі, що скаже людям, як лідер демократичного альянсу. Сьогодні українці хочуть бути впевнені у майбутньому нашої країни, і чекають перемир'я на краще.

Лідер «УДАРУ» не забарився із приїздом. Побувавши того дня у Бучачі, Кличко розпочав свій виступ пунктуально – опівдні. На цей момент на Чортківській центральній площі уже й яблуку ніде було впасти. Серед учасників події були й делегації з Борщова та Заліщиків, про що свідчили підняті транспаранти й прапори. Люди з навколишніх крамниць й установ змінювали один одного, аби хоч на хвилину встигнути на масштабне дійство, що розгорнулося на майдані. Погода цілком сприятливо позитивному настрою свята – бо саме так можна охарактеризувати цю зустріч. Урочистості та святковості примножувало повітряне вітання від авіаторів: невеликий літак, що дивував майстерним пілотажем над Чортковом, підніс до хмар вітання зі святом від Олега Ваврика – кандидата від партії «УДАР» по 167-му виборчому округу.

Віталій Кличко говорив переконливо й емоційно, підкреслюючи найбільш проблемні суспільства, не оминаючи гострих кутів щодо проблем сьогодення. Корупція, низький рівень життя, соціальна незахищеність

громадян, свавілля чиновників – усі висловлювання відлунувалися схвальними вигуками численної аудиторії. Звісно, від політичної сили Віталія Кличка багато з нас очікує нового ефективного курсу. З огляду на впевнені кроки Кличка проти порушень у Київській у минулі роки, він зарекомендував себе як принципова особистість, сильний лідер та поміркований політик. А беручи до уваги те, що його постать нині викликає в українців значно більшу повагу й довіру, ніж інші учасники вітчизняного політичного процесу, пересічний українець справді

схильний повірити у щирі наміри лідера «УДАРУ». Саме на такі застави спирається нині партія Віталія Кличка «УДАР» – Український Демократичний Альянс за Реформи.

– Саме такі критерії використовувалися при прийомі до нашої партії моїх нинішніх соратників, – наголосив Віталій Кличко. – Чесність, підтримка демократичних принципів, безкорислива допомога людям є ключовими чеснотами партійців. У Верховній Раді ми будемо дбати про те, аби поліпшити життя українців, забезпечити молоді розвиток у нашій країні, а пенсіонерам – гідну старість, знищити всі прояви корупції, подолати владу грошей і олігархії, повернувши людям їхні права на достойний рівень життя. А це можна зробити лише міцною командою з ефективною програмою дій, яку ми сформулювали командою «УДАРУ».

Разом із тим, Віталій Кличко представив громаді кандидата від своєї партії по нашому 167-му мажоритарному округу – Олега Ваврика, запросивши стати поряд із ним на

сцені, відрекомендував як людину команди, достойного кандидата. Лідер партії висловив переконання, що Олег Ваврик, як уродженець нашого багатого краю, всіляко сприятиме розвитку нашого регіону та становленню демократії в Україні, посідаючи пост народного обранця.

У своєму зверненні до присутніх Олег Ваврик наголосив, що згідно зі складеною ним присягою зобов'язується слідувати інтересам громадян, принципам партії «УДАР», які поведуть Україну до розквіту вже тепер. Він, як наш земляк, добре знає про проблеми та нужди місцевих людей і вже роками підтримує своїх земляків. У команді «УДАРУ» його мета – зробити цю допомогу масштабнішою, ефективнішою та корисною для всіх українців – саме на цьому наголосив Олег Ваврик, відповідаючи водночас і перед народом, і перед лідером своєї політичної партії.

Виступ підсумував відкритий діалог Віталія Кличка з людьми. На відкриті та гострі запитання він відповідав упевнено, вселяючи тим самим довіру та впевненість навколишнім. Твердо заявив, що у ВРУ в жодному разі не піде в коаліцію з Партією регіонів та її сателітами, має намір співпрацювати з демократичними силами на користь звичайних людей, подолання корупції, бідності, безробіття. А щодо «технічних» кандидатів і «перебіжчиків» запевнив, що кожен такий псевдопартієць (якщо такі трапляться) відповідатиме за такі дії особисто перед ним.

Передвиборна агітація

Нам знову вибирати! Не наступаймо вкотре на граблі за гроші

За все в цьому житті потрібно платити. Але завжди слід враховувати співвідношення ціни та товару. Ми вже маємо гіркий досвід голосування за гроші. Та коли, витративши невідомо чий капітал на концерти чи якісь інші одноразові дійства, кандидат, ставши депутатом, іде відробляти виконані на вітер кошти. Роздавши гроші за бюлетені до виборів, мабуть, кожен із них вважає свою місію по відношенню до виборців виконаною, а присутність депутата в своєму окрузі закінчується присутністю на біг-бордах і плакатах під час передвиборчої кампанії. Свою відсутність на біг-бордах я пояснюю небажанням брати у когось гроші на такі речі, а потім відробляти їх коштом виборців. З Києва чи інших міст важко розгледіти проблеми простих людей та нашого краю. І лише проживання, спілкування та присутність у своєму виборчому окрузі підвищує почуття відповідальності за людей, котрі довірилися тобі.

Тому я пропоную на ваш вибір свою кандидатуру, шановні земляки, бо широко переконаний, що обов'язок народного обранця полягає не лише в законотворчості, а й постійному житті та допомозі у вирішенні повсякчасних проблем виборців і свого рідного краю, тому що своє бо- лить більше, як далеко. Взаємовідносини ми маємо будувати на принципах християнської моралі.

Варто серйозно замислитися, у скільки ми оцінюємо себе, майбутнє своїх дітей та нашої держави й у скільки разів більше ми платимо за проданий голос.

Я розраховую на вашу мудрість, свідомість та гіркий досвід. Не наступаймо вкотре на ті самі граблі.

З повагою – ваш земляк Павло ХОЛОДНЮК, кандидат у народні депутати по округу № 167

Передвиборна агітація

Ярослав Кендзьор про Івана Стойка: «Це людина чорноволівського гарту»

Спілкуючись із тернопільським журналістом, відомий громадсько-політичний діяч, знааний політик, соратник Вячеслава Чорновола, народний депутат України Вячеслав Кендзьор так висловився про кандидата у народні депутати України від об'єднаної опозиції ВО «Батьківщина» по 167-му виборчому округу Івана Михайловича Стойка:

– Іван Стойко – людина, яка ніколи не зрадить. Це людина чорноволівського гарту. В нього дуже багато є в плані ідеологічної зрілості, відданості, самопожертви; є багато від Вячеслава Чорновола. Я знаю, що сьогодні саме Вячеслав Чорновіл для І.Стойка є взірцем українського політика, взірцем самопожертви та відданості українській справі.

Серед усієї сьогоденної опозиції – багато чоловіків, які здоров'ям і своєю фізичною силою переважають Івана Михайловича. Я розумію, що багато осіб кривляться, коли бачать по телевізору бійки у парламенті. Але ж коли жодні аргументи та логіка переконань своїх опонентів не спрацьовують, і в реальності – ця бандитська більшість нагло, порушуючи регламент та Конституцію, гвалтує українські цінності, то не може нормальна людина стояти осторонь і спокійно спостерігати. Й от перший, хто безстрашно кидається на такого професійного бандита і бойовика, кремлівського агента, автора мовного закону, щоби рятувати ситуацію – це Іван Стойко.

Зрештою, коли був віроломно прийнятий закон про мову, Іван Михайлович одним із перших розпочав голодування біля Українського дому.

Тернополяни мають гордитися тим, що саме Іван зініціював хвилю протесту, яка розпочалася вже з 1-ої хвилини, відразу після того, як Мартинюк поставив на голосування мовний закон.

Вірю, що жителі Тернопільщини – мудрі, далекоглядні та патріотичні. Вони добре знають Івана Михайловича.

Від себе скажу – Іван Стойко ніколи не зрадить. Із ним можу піти на найвідповідальніші завдання, бо повністю довіряю цій людині.

Тарас ПИЛИПЕЦЬ

Олена КЛИМОВИЧ

Передвиборна агітація

Цей «твердий горішок» – Володимир БЕДРИКІВСЬКИЙ

До людей у формі в нас, як правило, ставлення насторожене, якщо не упереджене. І це не випадково. Адже часто зіткнення зі стражами порядку залишає сумні наслідки. Люди потай думають: краще триматися від міліції та усяких військовиків подальше. Рідко почувеш чи прочитаєш щось добре про роботу міліції у ЗМІ – здебільшого скандали, насилля і корупція.

Людина у формі за радянських часів нагадала страх і трем. Ця сумна спадщина дісталася й нам. За роки незалежності прості громадяни продовжують остерігатися міліції так, як остерігалися в минулому. Досить згадати резонансну справу «перевертнів у погонах», щоб обходити десятою дорогою тих, хто насправді покликаний стояти на сторожі правопорядку і захищати нас.

Але ми також добре знаємо, що в міліції, як і скрізь, є люди різні: чесні й безпринципні, сумлінні й підступні, самовіддані й лицемірні. Тільки як відрізнити одних від інших? Як не помилитися?

А придивлятися, вивчати і відрізнити треба. І для цього маємо не тільки звичайні людські очі, а й зір душі, серця. І якщо очі можуть помилитися, то душа – ніколи.

Генерал-полковник Володимир Бедриківський із тих вибраних людей, котрі викликають повагу і захоплення уже з першого разу. Його визначальні риси – простота, відкритість, щирість у спілкуванні. Звичайно, робота в міліції наклала свій відбиток на його характер і поведінку, він далекий від будь-яких сентиментів і в його розмові не чуємо ліричних ноток чи мрійливої розчуленості. І це зрозуміло. Людина в погонах не може собі цього дозволити, коли на її плечах лежить обов'язок боротися зі злом. Це той випадок, коли добро повинно бути з кулаками.

Хтось має кидати виклик кримінальному світові, що всюди сіє ненависть і насилля. Хтось має стояти йому на перешкоді. У криміногенній державі це непросто. Володимир Бедриківський із тих, хто не заплямував своєї

совісті й честі в тій нерівній боротьбі, завжди виходив із неї переможцем. Тому й зробив добру кар'єру, яку нині дехто схильний ставити йому на карб. Але ніщо з неба просто так не падає – ні звання, ні нагороди, ні заслуги, – тим більше на таких незручних для влади людей, як В.Бедриківський. Найчастіше йому доводилося діяти не при сприянні владних структур, а всупереч їм. І він, як той твердий горішок, перемагав неприхильні обставини й озлобленість «власстимуш», що все тісніше зрощуються з криміналітетом.

За його плечима стоїть силует опального Юрія Луценка, в якого Володимир Володимирович був першим заступником. Когось це лякає, когось насторожує, а хтось хотів би відшукати і тут якийсь підтекст чи навіть злочин. Але довір'я экс-міністра МВС Ю.Луценка до В.Бедриківського мало би передатися нам і зіграти вирішальну роль у виборі. Як і довір'я Арсенія Яценюка.

Здавалося б, він досягнув усього – високого генеральського звання, заслуженої пенсії, шани друзів і колег по роботі, вагомого суспільного статусу. Має чимало державних і навіть релігійних нагород. Навіщо йому ще

політика? Тут бруду не менше, ніж в асенізаційній роботі охоронних органів? Може, пора відпочити?

Як на мене, вибір В.Бедриківського зумовлений тим, що він прагне бути корисним людям і жити без боротьби не може. Таким створив його Господь. Це голос сумління і душі кличе його на політичні барикади. Кличе, бо час надзвичайно важкий, бо Україна, її мова, культура і духовність у небезпеці, бо не час жити лише для себе.

В.Бедриківський – західняк, і голос галицької крові в нього надзвичайно сильний. Це він не дає йому права на спочинок. А сила, дяка Богу, є, і бажання щось зробити для людей залишається. Воно спонукає до дії і стукає в серце.

В.Бедриківський – людина з твердого тіста. Маю переконання, що якби його становлення і молодість припали на воєнні часи, то він був би серед тих, що зі зброєю в руках боролися з сатанинською системою. Нинішня його позиція – свідчення цьому.

Життя завжди потребує сильних і мужніх людей. Надто недосконалий цей світ, надто багато в ньому темного, лицемірного і підступного. Й сьогодні, як і піввіку тому, в сильних і чесних людях Україна відчуває гостру потребу. Це – її надія, опора і порятунок.

Не буду перелічувати все те добре, що зробив цей чоловік. Про це написали мої колеги-журналісти, друзі-письменники і ще, мабуть, писатимуть не раз. Моя мета інша – показати внутрішній світ людини, яка піднялася по щаблях міліцейської кар'єри так високо і не розтратила глибокої людяності та доброти.

Як на мене, сьогодні наступила пора вибирати не тих, хто наділений якимись особливими лідерськими якостями, хто спроможний тільки боротися, запекло дискутувати з опонентами, для кого мета виправдує засоби, а перемога важлива за будь-яку ціну. Ні. Сьогодні треба, як ніколи, дивитися на людське серце, перевіряти рівень духовності й чистоту сумління. Бо владу без душі та совісті ми

вже маємо, і маємо таких же парламентарів із непробивними, камінними обличчями. Ми ситі ними, як мовиться, по горло. Генеральський мундир В.Бедриківського не затіює, а швидше відтінює його інтелігентне, привітне і приємне лице, що викликає довіру та добрі почуття. Як вихопилося в одного простого чоловіка: «Хіба генерали такими бувають?!».

Наш земляк – своєрідний феномен, навіть, якщо хочете, релікт. Робота в міліції не тільки не огрубляла його, не зробила пихатим і цинічним, як це бачимо у високих міліцейських чи військових чинів, а навчила ставленню до чужої біді, як власної, і навчила все пропускати крізь серце, приходити на допомогу тим, хто цього потребує. Тому так рясно свини на скронях і так багато рубців на серці, хоча йому – лише 50.

Багато років Володимир Володимирович боровся з організованою злочинністю. Тут він має не просто вагомий, а безцінний досвід. Як раніше йому погрожувала «організована кримінальна злочинність», так сьогодні погрожують і нападає «організована політична злочинність», поширюючи різні наклепи і неправдиві чутки (голове – кинути брудом, а там докажуй свою правоту, відмивайся). Але до такої людини, як він, ніщо погане і брудне пристати не може. І тут політичні опоненти приречені на поразку. Бо хіба можна похитнути чи збити з дороги того, хто все життя звик іти проти бурі, ламати плани найбільших кримінальних авторитетів, хто все своє високе служіння сповидавав гасло «Злодій має сидіти у в'язниці!».

Сьогодні Володимир Володимирович бореться не лише за себе, а й за свого побратима Юрія Луценка. Він залишається його рупором, його голосом на волі. Й про це не можна забувати. Адже це означає, що на поразку у нього немає права. Переможе В.Бедриківський – переможе Луценко, переможе Правда і Совість.

Петро СОРОКА,

письменник, член міжнародного ПЕН-клубу

Пропозиції кандидата

Не «паперові», а реальні реформи для освітян, медиків, бібліотекарів, працівників музеїв і закладів культури потрібно запроваджувати негайно!

Так вважає кандидат у депутати Верховної Ради України Володимир Бедриківський. І одним із першочергових завдань, у разі обрання депутатом парламенту, Володимир Володимирович бачить внесення на розгляд Ради законопроекту під назвою: «Про внесення змін до деяких законів України щодо покращення соціального статусу педагогічних, медичних працівників, працівників закладів культури, музеїв, бібліотек».

– Про реальний стан справ в освіті, медицині та культурі говориться сьогодні багато. Але в тому-то й справа, що лише говориться. А насправді – мало позитивних змін у цій сфері. Вчителі, медики, працівники культури їх майже не відчувають. Мізерні заробітні плати, неналежне пенсійне забезпечення, чимало побутових проблем, які представники інтелігенції не можуть вирішити роками. Вчитель, медик, працівник культури має бути звільнений від обтяжливого побуту, аби сповна присвятити себе благородній професії, відчувати свою приналежність до еліти суспільства.

Професія вчителя була благородною в усі часи, сіячі розумного, доброго, вічного завжди викликали пошану в батьків, вдячних учнів, а перед професіоналізмом медиків, завдяки яким врятовано тисячі життів, можна лише схилити голову. Чому рівень їх життя залишається низьким? Чому найкращі представники цих професій виїжджають у пошуках кращої долі за кордон, де їх талант і професійність цінується більше, ніж у власному домі? Престиж вчительської праці на сьогодні низький. Тільки у нас згадують про вчителів напередодні їх професійного свята, а після нього забувають і про свято, і про обіцянки. Соромно за тих, котрі, називаючи себе народними обранцями, зовсім нічого не роблять у парламенті для покращення життя представників найгуманніших у світі професій. Чи не було у них учителів? Чи не рятували їх життя медики? Ті, хто був у Верховній Раді усі ці роки, не внесли жодної поправки чи пропозиції до законів, які мали би змінити стан справ у цій сфері... Прийшов час поставити цьому край!

Саме тому моя команда фахівців розробила законопроект про зміни до закону України «Про освіту», який ми пропонуємо викласти у новій, своїй редакції. У першу чергу, зміни стосуються підвищення соціального статусу освітян: заробітної плати, пенсії. Аналогічні зміни пропонуємо внести в закони України «Про основи охорони здоров'я», «Про бібліотеки та бібліотечну справу», «Про музеї та музейну справу», «Про культуру». Переконаний, що ці категорії працівників заслуговують на належний рівень життя в Україні.

Отже, із метою закріплення цих положень на законодавчому рівні, нами обрано правовий шлях – внесення відповідних змін до за-

конів України.

Обов'язок народного обранця – захищати інтереси рідного краю, його жителів. І цього правила я дотримуватимусь завжди.

Володимир БЕДРИКІВСЬКИЙ

Освітянам, медикам, бібліотекарям, працівникам музеїв і закладів культури – достойні зарплати і пенсії та надання статусу державних службовців

Отже, законопроект «Про внесення змін до деяких законів України щодо покращення соціального статусу педагогічних, медичних працівників, працівників закладів культури, музеїв, бібліотек» передбачає внесення змін до низки законів України. Зокрема, у Законі України «Про освіту» (відомості Верховної Ради України, 1996, № 21, ст. 84 з наступними змінами) зміни пропонуються викласти у такій редакції:

1) У частині першій статті 57: Абзац шостий доповнити новим реченням такого змісту: «При цьому вихідна допомога і разі звільнення на підставі пунктів 1, 2 і 6 статті 40 Кодексу Законів України про працю виплачується у разі наявності стажу педагогічної роботи до 10 років у розмірі середньомісячної заробітної плати, а понад 10 років – у розмірі двомісячної середньої заробітної плати»;

Абзац сьомий вилучити; У абзаці одинадцятому слова «місячного посадового окладу (ставки заробітної плати)» замінити на слова «середньомісячної заробітної плати».

2) Доповнити Закон статтею 57 такого змісту: «Стаття 57. Пенсійне забезпечення педагогічних і науково-педагогічних працівників навчальних закладів:

1. Держава забезпечує педагогічним і науково-педагогічним працівникам навчальних закладів встановлення та виплату пенсії відповідно до законодавства.

2. Пенсія за вислугу років і за віком працівникам освіти призначається у розмірі 80 відсотків суми їхньої заробітної плати, до якої включаються всі види оплати праці, з яких сплачено єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне

страхування, а до 1 січня 2011 року – страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, якщо розмір пенсії, обчислений відповідно до інших законів, не буде вищим.

3. Порядок та умови визначення заробітної плати для обчислення пенсії за вислугу років і за віком працівникам освіти встановлюються Кабінетом Міністрів України.

В усіх випадках заробітна плата для обчислення пенсії враховується в межах установленого Законом на день призначення (перерахунку) пенсії максимальної величини бази нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

4. Максимальний розмір пенсії (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, окрім доплат до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) не може перевищувати десяти прожиткових мінімумів, установлених для осіб, які втратили працездатність. У разі зміни розміру прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, здійснюється відповідний перерахунок максимального розміру пенсії.

5. Пенсія за вислугу років працівникам освіти виплачується у повному розмірі з дня, що настає за днем досягнення права на її призначення незалежно від того, чи працівник продовжує працювати на посаді, яка надає право на призначення пенсії за вислугу років.

6. Працівникам освіти, яких у період роботи на посадах, що надають право на пенсію за вислугу років, визнано інвалідами I або II групи, призначається пенсія по інвалідності в порядку та розмірі, передбачених частинами другою-четвертою цієї статті, за наявності страхового стажу, встановленого для призначення пенсії по інвалідності відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне забезпечення».

7. У разі смерті працівника освіти у період роботи на посаді, що надає право на пенсію за вислугу років, за наявності у померлого годувальника стажу роботи на вказаних посадах не менш як 10 років, непрацездатним членам сім'ї померлого годувальника, які перебували на його утриманні (при цьому дітям – незалежно від того, чи перебували вони на утриманні померлого годувальника), призначається пенсія у зв'язку з втратою годувальника на одного непрацездатного члена сім'ї у розмірі 70 відсотків суми заробітної плати по-

мерлого годувальника, з якої сплачено єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а до 1 січня 2011 року – страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, на двох і більше членів сім'ї – 90 відсотків.

До непрацездатних членів сім'ї належать особи, визначені у статті 36 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне забезпечення».

Право на призначення пенсії у зв'язку з втратою годувальника на умовах, передбачених цією частиною, мають також непрацездатні члени сім'ї померлої особи, яка отримувала або мала право на пенсію за цим Законом.

8. Пенсія працівнику освіти, призначена відповідно до цієї статті, у частині, що не перевищує розміру пенсії за солідарної системи, яка обчислюється відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне забезпечення», виплачується за рахунок коштів Пенсійного фонду України. Частина пенсії, що перевищує зазначений розмір, фінансується за рахунок коштів Державного бюджету України.

Перерахунок раніше призначених пенсій здійснюється у разі підвищення розміру заробітної плати працівникам освіти за рішенням Кабінету Міністрів України або у зв'язку із зміною мінімальної заробітної плати – виходячи з суми заробітної плати, на яку нараховується єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування працівника освіти, який працює на відповідній посаді на момент виникнення права на перерахунок пенсії, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

9. Працівнику освіти, в разі звільнення у зв'язку з виходом на пенсію, в тому числі в передбачених законом випадках дострокового виходу на пенсію, один раз виплачується одноразова грошова допомога в розмірі дванадцяти посадових окладів за наявності стажу, який надає право на пенсію за вислугу років, не менше 10 років, про що робиться запис у трудовій книжці, якщо законом не передбачена виплата цієї допомоги у більшому розмірі».

Окрім цього, ми за надання педагогам, медикам, бібліотекарям, працівникам музеїв і закладів культури статусу державних службовців через внесення відповідних змін до Закону України «Про державну службу». Разом подолаємо всі проблеми галузі!

Урочистості

Учителю! Усі вам кажемо «спасибі» за працю вчительську святу

Минулої п'ятниці у районному будинку культури ім. К.Рубчакової відбулися урочистості з нагоди Дня вчителя, яке традиційно відзначається у першу неділю жовтня.

Вщерть заповнена зала заледве змогла вмістити лише тільки частину кращо-го цвіту інтелігенції – вчителів, навчителів, наставників юних чортківчан. Люди з осяйними, одухотвореними обличчями переглядали концерт, підготовлений на їхню честь колегами – працівниками райметодкабінету відділу освіти РДА. Усі

вручили кращим педагогам району подяки та почесні грамоти. А гордіться цьогоріч було чим. Наполегливість праці вчителів краю гідно було оцінено не лише нами, чортківчанами, а й на рівні області, України. Так, ветеран педагогічної ниви, невтомний багатолітній директор Милівецької ЗОШ I – II ст.

Б.Скриник отримав звання заслуженого працівника освіти України. Кращий показник доброї роботи педагога – успішність його учнів, тому, безперечно, досягнення школярки Чортківської ЗОШ I – III ст. № 7 Д.Сухінської, переможця всеукраїнської олімпіади з української мови, – це успіх і її вчительки філолога Г.Гуменюк також. Цьо-

комп'ютер для роботи. За вміння організувати педагогічний колектив, налаштувати весь шкільний механізм на безперебійну, відмінну роботу, за немислиму самовіддачу себе своїм учням, школі, вчительській праці – такими словами шанували керівника Ягільницької ЗОШ I – III ст. О.Прокопик, яка з початком навчального року передала управління рідним для неї закладом молодому колезі А.Зайлові.

Подяку за сумлінний труд у ввіреному їй колективі, за достойне продовження справи попередників отримала того дня й директор Староягільницької ЗОШ I – II ст. Н.Сенів.

Бурхливими, нестихаючими оплесками вітали присутні у залі вчителя географії Чортківської ЗОШ I – III ст. № 5 Г.Крив'як. Для багатьох із тих, хто був тоді на урочистостях, Ганна Андріївна не лише колега, а й улюблений наставник, колишня вчителька. «Такі аплодисменти потрібно заслужити», – зауважив, вручаючи відзнаку, Я.Стець.

Слід зазначити, що на святкуванні пошанування від райдержадміністрації, райради, відділу освіти РДА, профспі-

пісенні, танцювальні, мистецькі дарунки, які лунали того дня зі сцени, були саме для них – вчителів. Голова райдержадміністрації Я.Стець та заступник голови райради Л.Хрустава, вітаючи педагогів Чортківщини із професійним святом, дякували вчителям за їхню невтомну працю у вихованні майбутнього покоління справжніх українців, підкреслюючи надважливу роль шкільного наставника у формуванні особистості, його впливу на становлення національного самоусвідомлення юних, а особливо у теперішній час, коли у нашій державі в черговий раз історія, національні цінності, найбільший

скарб кожної нації – мова зазнають значних поправок у ході зміни політичного курсу країни. Саме сьогодні вчитель як ніколи, незважаючи на різні несприятливі фактори, зокрема у матеріальному плані, повинен докласти усі свої вміння, згрупувати весь свій духовний потенціал з однією метою – щоб сіяти правдиве зерно знань в уми молодих хлопців і дівчат.

Представники влади Чортківщини та начальник відділу освіти РДА Т.Яремко

го навчального року Діанка отримувати, згідно з указом Президента України, стипендію імені Тараса Шевченка за особливі успіхи у вивченні української мови та літератури у 2011 – 2012 н. р. Щиро вітали присутні своїх колег – працівників Палацу дітей та юнацтва (кер. – Р.Пироговський), які вийшли переможцями в обласному конкурсі «Кращий навчально-виховний заклад 2012 р.» й отримали як нагороду персональний

ки вчителів у вигляді грамот та подяк отримало чимало педагогів району.

Урочистостями у будинку культури дане свято, звичайно ж, не обмежилось, вітали того дня вчителів у школах їхні вихованці своїми силами підготовленою концертною програмою та квітами. А у педагогічному училищі ім. О.Барвінського, теж у рамках святкування Дня вчителя, відбулася презентація книги І.Баранюк «Терниста дорога вчителя», у якій автор переповідає історію життя свого батька, учителя І.Бішка, котрого за українськість у поглядах в радянські часи було засуджено й вислано на заслання. У даному виданні опубліковано також щоденник та вірші навчителя від Бога, як стверджували його учні, один із яких В.Лисий був присутній і на презентації книги пана Івана.

Досить своєрідно, оригінально привітали своїх вихователів зі святом – Днем вчителя – юні чортківські фотографи, оформивши тематичну виставку, яку мали змогу побачити відвідувачі РБК 5 жовтня, а також з нею можна ознайомитися у фойє адмінбудинку міськради.

Оксана СВИСТУН,
фото автора

Аргументовано

Героїчна доба в історії України

Століттями наш народ був змушений братися за зброю, аби захистити свою землю від чужинецьких орд. Ця, Богом дана, прекрасна і неповторна земля – Україна постійно ставала ласим шматком для завойовників, тож кожному поколінню українців доводилося боротися за свою національну ідентичність, свободу, соборність. Незборимий дух витав у нашому краї і впродовж усього минулого століття. Україна таки здобула незалежність. Останніми, хто зі зброєю в руках боронив рідний край від німецько-фашистських і комуністсько-московських зайд, були вояки Української Повстанської Армії.

Минуло багато років від того часу, коли збройні сили групи ОУН, відділи самооборони об'єдналися в армію. Волинь і Полісся стали колиською УПА, згодом Армія поширила своє функціонування на всю Україну. Вояки боролися за створення Самостійної Соборної Української Держави та вели нерівну боротьбу як з німецькими, так і з більшовицькими загарбниками. У розумінні багатьох учених, істориків, дослідників ця боротьба має негативне значення. Хто ж винен, що з лютою ненавистю йшов брат на брата, син на батька? «Невже я – злочинець, що безумовно люблю свою Батьківщину?» – писав М.Хвильовий.

Бажко сьогодні сказати, хто є хто; розібратися, хто кому ворог, а хто кому брат і друг. Відомий волинський літератор Петро Мах писав: «На скрижалях історії визвольних змагань українського народу УПА має свої особливі позначки! Висока спрага волі, свідомо жертвоність в ім'я незалежності рідної України і, зрозуміло, чимало того, чого не треба було робити – часто гинули невинні люди. Та нам, нащадкам, треба, вочевидь, пам'ятати, що вояки УПА – не «бандити», як їх кваліфікувала злочлота імперія, а справжні борці за святу волю України».

Групи УПА створювались скрізь, проводився набір молодих людей у танкові, авіаційні частини, старшинські та підстаршинські школи. Вивчалися основи ведення партизанської війни, тактика, наука про зброю, санітарна служба. Це свідчить про те, що УПА була добре налагодженою військовою організацією. Вояки складали присягу на вірність Україні. У своєму підпорядкуванні повстанці мали шпиталі, млини, їдальні, в кравецьких та швейних майстернях шили однострій. Був свій будинок «Просвіти», школа, в якій навчали з власного букваря. Службу Божу правили українською мовою.

Однією з найяскравіших знакових постатей у нескінченному ряді подвижників українського національно-визвольного руху є Степан Бандера – провідник ОУН, організатор і символ героїчної безкомпромісної боротьби українців за власну державність та свободу. Радянська пропаганда вживала слово «бандерівець» як синонім до слова «бандит». Ще й тепер вихідців із Західної України на Сході часто називають «бандерівцями». Ким був Бандера і яке його місце в історії України? Він дійшов висновку, що вибороти незалежність України мирним шляхом неможливо, бо жодна імперія добровільно не захоче повернути українські землі нашому народові. Тому С.Бандера почав створювати партизанські загони ОУН для боротьби. Разом із німецькими військами він увійшов до Львова, і 30 червня 1941 р. ним проголошено Акт відновлення Української держави. Відомо, що фашистам таке проголошення не сподобалось, тому 5 липня 1941-го вони заарештували С.Бандеру. Його вивезли до Берліна, а потім кинули до концтабору Заксенхаузен, де він перебував аж до грудня 1944 р. 15 жовтня 1959 р. за вказівкою Кремля Бандеру було вбито у Мюнхені (отрута, випущена львів'янином Б.Сташинським через спеціальний пристрій в обличчя С.Бандери, убила його). Україна втратила мужнього борця, котрий був і залишається символом української незламності.

Історія УПА нерозривно пов'язана і з іменем Романа Шухевича – славетної постаті, котра творила цю армію й очолювала її протягом семи років – аж до своєї смерті. Тарас Чупринка, він же генерал Р.Шухевич, був Головою Командиром УПА. 5 березня 1950 року енкаведисти оточили будинок у селі Білогорща (близько Львова), в якому знаходився генерал Чупринка. Тут у нерівному бою і загинув визначний діяч національно-визвольних змагань українського народу.

За канонами комуністичної ідеології, ОУН-УПА була поплічником фашизму. Термін «німецько-українські націоналісти», що постійно вживався більшовиками, є нісенітницею, бо бути прихильником відразу двох націй неможливо. Прошли роки. Україна стала вільною і незалежною державою і знову має регулярну армію, яка присягається на вірність своїй Батьківщині. Низько схилимо голови перед священним подвигом вояків Української Повстанської Армії, збережімо та примножимо славу героїв.

Світлана БІДНА,
викладач суспільних дисциплін
Чортківського державного
медичного коледжу

Дата

Благослови, Пречиста Діво, тисячолітню Україну, скрипи її духовну силу і мудрості Своєї дай

10 жовтня у районному будинку культури ім. К.Рубчакової відбувся святковий концерт, присвячений 70-річчю утворення УПА, українському козацтву та святові Покрови Пресвятої Богородиці.

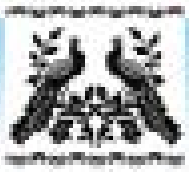

На святкуванні були присутні голова райдержадміністрації Я.Стець та заступник голови районної ради Л.Хрустава. Триєдине значення цієї дати – 14 жов-

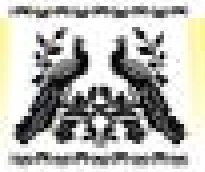
тня – розшифрував у своєму виступі заступник голови РДА І.Стечишин. Привітав усіх українців із знаменною датою, викарбуваною кров'ю патріотів на сто-

рінках історії України, голова районного братства вояків ОУН-УПА Р.Бачинський. Описля присутні переглянули концерт, підготовлений методами РБК та проведений силами мистецьких колективів району. Треба зазначити, що даними урочистостями Чортківщина лише розпочала низку святкових заходів, приурочених до цього дня. Уже сьогодні, 12 жовтня, о 16-й год. митці нашого краю представлять творчий звіт під назвою «Героїв слава жива!» на обласному рівні – на сцені Тернопільського академічного обласного українського драматичного театру ім. Т.Шевченка. Відбудуться належні урочисті дійства й у навчальних закладах, населених пунктах району. Зокрема, чортківчани матимуть змогу вшанувати ветеранів УПА, віддати належне пам'яті полеглим борцям за волю України також і у неділю, 14 жовтня, на центральному майдані міста.

Фото Оксани СВИСТУН

СВІТЛИЦЯ

Щиро сердечно вітаю з нагоди Свята Покрови Пресвятої Богородиці! Доземню вклоняюся борцям за Україну з нагоди 70-річчя створення УПА!

Схиляю голову перед подвигами українських Героїв. І всім країнам бажаю козацької сили духу, щастя, миру і добра кожному серцю і кожному дому! Хай і нині запалас наша єдність з новою силою, а Пречиста Богородиця своїм святим покровом повсячас береже вас і дарує розквіт нашому краю!

Щиро ваш,
Олег ВАБРИК

Слава Україні!
Героям слава!

Дорогі учасники визвольних змагань, вояки ОУН-УПА! Славне українське козацтво! Шановні жителі Тернопільщини!

У святий день Покрови Божої Матері мої думки та серце разом із вами, тими, хто своїми жертвними звитягами та здоров'ям заплатили за волю України, за право українського народу на самостійну соборну Державу.

Вірю, що душі полеглих у нерівних визвольних змаганнях борців за правду і незалежність нашої держави в ці дні, коли ми всі разом зносимо молитви Господу за них і щасливу долю для нашої України, моляться разом із нами.

Адже сьогодні для України важкий час. Час випробувань. Час вибору. І від того, переможуть на чергових парламентських виборах об'єднані опозиційні патріотичні сили чи ні – залежить наше майбутнє та майбутнє наших дітей та онуків і визначиться – бути Українці чи ні.

Історично так склалося, що завжди перед важливою подією чи справою козаки молилися своїй Святій Покровителі – Всевишній Діві Марії, а в Покровські святкові дні заповожили обирали нового отамана.

Не випадково, саме благодатної осені 1942 року під Покровом Богородиці творилася й здобувала свої перші перемоги Українська Повстанська Армія.

Сьогодні ми, нащадки вояків ОУН-УПА та славного українського козацтва, в цей великий день, вклоняючись Святому Покрову Божої Матері, просимо її запалити повстанською мужністю нашу молоду українську генерацію, щоби разом із нами здобувала, відстоювала та творила справжню демократичну Україну.

Переконаний, що не за горами той день, коли у Верховній Раді України буде сформована проукраїнська більшість, яка прийме закон про визнання вояків ОУН-УПА воюючою стороною у Другій світовій війні, співавтором якого я виступав упродовж двох скликань, та який був проігнорований антиукраїнською більшістю.

Дорогі борці за волю України! Схиляючись перед вашою твердою волею та героїзмом, бажаю кожному з вас і вашим родинам здоров'я, успіхів, наснаги у розбудові української держави.

Нехай завжди доля нашої України перебуває під Святим омофором Великої Цариці Неба і Землі.

Україна е! Україна буде! Ми переможемо, бо не маємо права на поразку!

Слава Богу! Слава Україні!

З повагою –
народний депутат України
Іван СТОЙКО

Пам'ятно

Не забудеться, не проститься

У селі Трибухівці, що на Гусятинщині, жила сім'я Сеньківих. Виховані в душі патріотизму, троє синів із цієї сім'ї – Ілько, Григорій та Микола, бачачи, яка натура чиниться над найсвятішими засадами їхнього народу і землі, у 40-му році стали членами ОУН. У 41-му Ілька, який потрапив у недремне око чи то своїх заповождів, чи то зайд, за те, що був у рядах тих, котрі кожною часточкою своєї душі ненавиділи загарбників, заарештували. І у 41-му він розділив долю в'язнів, яких замордували у Чортківській в'язниці-катівні. Григорій та Микола уникли арешту, мабуть, лише тому, що були молодші за Ілька і на них, на щастя, не звернули уваги.

Війна. З почуттям власної та національної гідності Григорій і Микола вступають до лав УПА, яка у 40-х щоденно на надрважкій дорозі боїв із двома загарбниками, а відтак із одним, що у повоєнні роки поливав українською кров'ю кожний клаптик їх рідної землі. Важкі бої, повні небезпек рейди і шохвилинна болюча думка про матір, батька та сестричку Євгенію, про яких хлопці останніми місяцями не мали жодних відомостей. Жодних, тож і тієї страшної, коли до їхньої хати вдерлися кадебісти, яких проінформували заповождів, що Григорій і Микола перебувають у УПА і що Євгенія Сеньків час від часу ходить до лісу – безпричинно, бо поверталася з нього вповоржні. Так, вповоржні, й до лісу теж йшла вповоржні, бо несла туди у своїй дитячій голівонці (їй тоді було 11-12 років) інформацію, важливу для повстанців. Тому кадебісти були впевнені, що виб'ють із дитини дані, де знаходяться її брати, а отже, і «вся компанія врагов народа». Її виволокли з хати і за деякий час вона,

12-річна дитина, опинилась перед озвірілими дядьками. Дівчинка знала, що її брати в УПА і гордилася цим, але де вони – не знала, як і не знала тих, хто давав інформацію і кому вона її передавала. Можна не сумніватися й у тому, що Євгенія не розуміла змісту, до прикладу, такої «інформації»: завтра дощ буде у такому-то селі, що означало – там завтра буде облога. Та кати не вгамовувалися: її били шомполами, коли вмлівала, відливали водою і знову катували. Не дізнавшись нічого, один із катів вхопив дівча, посадив голенькими сідничками на розпечену кухонну плиту і тримав, доки не зашварчало тіло і дитина втратила від неймовірного болю свідомість.

Побиту, обпечену, напівсвідому від жажливих ран Євгенію відвезли в пересильний пункт до Гусятина, де вже перебували її мати з сестрами. Через декілька днів Євгенію з високою температурою кати на вереті віднесли до лікарні, де рештки обпеченого тіла, що не відпали, відрізали, аби не було гангрени. У лікарні дівчинка пролежала все літо, а коли, скалічена, ледь пришкандибала додому – він зустрів її пустою: батька заарештували, матір із сестрами вивезли у Сибір. Та й хата вже була не їхня – всю господарку конфіскували, а Євгенію прихистила родина. Ненадовго, бо вже у жовтні 47-го разом із багатьма «неблагонадьожними» односельчанами теж вивезли у Сибір. Можливо, комусь відома подальша доля цієї дівчинки, котра власним здоров'ям поплатилася за змаги до національної незалежності. У 49-му в с. Городниця загинув брат Григорій, незадовго у с. Постолівка – брат Микола, в одному з сибірських таборів помер їх батько...

...У селі Трибухівці жила сім'я патріотів України Сеньківих. Була. Її знищила «найгуманніша в світі держава комуністичних цивілізаторів». Ось такими методами нас нищила «найгуманніша в світі». Сьогодні методи інші – нас нищать зробленими під себе Кодексами, Постановами, Законами, піднебесними цінами на ліки й лікування, закриттям лікарень та українських шкіл, безробіттям, підвищенням пенсійного віку, продуктами харчування, назви яких не відповідають вмісту, і т. д., і т. п. – до безкінечності. Тож у день виборів нам, шановні українці, треба проголосувати так, щоби після підбиття їх результатів ми не пошкодували про вчинене.

Євстахія БАБІЙ,
колишній політв'язень
с. Долина

Віддано

Вже воскресла України і слава, і воля

Такий заголовок має одна з публікацій про хвилюючі події у перші роки Незалежності України автора книжки «Спогади буремних літ», колишнього члена братства вояків ОУН-УПА, політв'язня, нині вже покійного Ярослава Потикевича. Йому не судилося дочекатися виходу в світ свого «дитяти» – цієї збірки споминів, віршів, архівних і сучасних світлин, автором і водночас упорядником якої він був разом із своїм земляком, побратимом по духу Іллею Лесишином, котрий, власне, й репрезентував журналістам районки це видання.

Великий патріот, ветеран національно-визвольної боротьби за незалежну Україну, лікар за фахом Ярослав Потикевич знаний своїми земляками й у с. Оришківці на Гусятинщині, й у Чорткові як учасник вікопомної історичної події –

України. Море крові й сліз, гори трупів принесла вона українському народові. Та недаремно полягли мільйони. Стрільці ОУН-УПА залишаються в історії визвольних змагань як мужні захисники свого народу. Вони свідомо йшли на самопожертви за нашу волю, за наше щастя, за наше майбутнє. Тому день 14 жовтня кожного року повинен стати великою пам'яттю вам, юні сини України. Не розміняймо наші великі поривання на дрібниці, а працюймо, бо лише праця може вирвати нас із економічної та політичної неволі. Тільки в єдності та щирій правді сила народу. Працюймо ж! Нагадаймо, як звертався до нас Великий Шевченко: «Важко жити у кайданах, помирять в неволі, а ще важче спати, спати і спати на волі!». Будьте горді, що ви є спадкоємцями Володимирового тризуба. Щодень, щогодини прагніть до відродження духовного і матеріального багатства Української держави. Слава Україні! Героям слава!

Як значає у передньому слові п. Ілля Лесишин, монографія Я.Потикевича має велике виховне значення для учнівської та студентської молоді, для людей, які цього не пережили. А його поетичні рядки слугують містком, що єднає прагнення душ, налаштованість сердець поколінь:

Ввижалась нам Україна,
І снівся рідний наш поріг.
А таборова пайка хліба –
Чи хтось про неї забути міг?..

(«Із таборових спогадів»)

Вже, здається, із сил збився,
І далі нікуди йти.
Я лину до тебе, моя Україно,
І ніяк не можу дійти...

(«Туға за Україною»)

Автори видання палко застерігають нас, нині в Україні суцхих, любити її Господньою любов'ю та берегти, як зіницю ока, й цінувати вдаровану нам Всевишнім омріяну віками волю.

Звитяга УПА кличе до боротьби

70-річчя створення Української Повстанської Армії – це не лише чергова дата в національному календарі. Це – справжній еталон нескореності, справедливості, непоступливості та великої жертвності.

Лицарями честі й сумління були наші повстанці, які стали на прох з двома імперіями зла – нацистською та більшовицькою, щоби боронити своє, втілити споконвічну мрію українців – мати власну соборну державу. Світ дивувався їх героїзму і нескореності. Їх звитяга й сьогодні кличе нас до боротьби за нашу рідну державу, за її мову, культуру, історію, економіку, за втілення на теренах держави української національної ідеї. Лише ці чинники допоможуть нам зберегти націю та державу, забезпечити гідне життя її громадянам. І в цій останній безкровній битві за Україну, яка чекає нас 28 жовтня, ми маємо перемоги. Українські націоналісти готові здобути кращу долю Україні та її народу. Перед нами – звитяга повстанців, яка не дасть зламатися й оступитися, яка кличе до боротьби і правди. Ветерани УПА чекають від нас рішучих дій, український народ – торжества справедливості. У новій Верховній Раді ми зобов'язуємося прийняти Закон про визнання ОУН-УПА воюючою стороною в Другій світовій війні.

З нагоди цієї величної дати бажаю всім колишнім воякам УПА, підпільникам ОУН міцного здоров'я, шани й любові, а головне – дочекатися втілення головної мрії їх життя – демократичної, соборної, самостійної Української держави. І нехай у наших справах допоможе нам Свята Покрова, заступниця України та її нескорених воїнів. Слава Україні! Героям слава!

Іван ВІВАТ,
кандидат у народні депутати України
від Конгресу Українських Націоналістів

Правдиво

Розірвемо пута – вікові кайдани

Свято Покрови Пресвятої Богородиці, День українського козацтва, 70-річчя створення Української Повстанської Армії. УПА боролась проти німецько-фашистських та московсько-більшовицьких окупантів України. Більшовицька червона орда на початку 20-х років ХХ століття силою знищила УНР, потопила в крові незалежну неньку Україну. Патріоти Східної України довго боролись за відновлення своєї державності. Всім тепер відома історія Холодноярської Української республіки, а УПА була продовженням цієї героїчної боротьби в нових історичних умовах. У травні 1944 року Президент Франції Шарль де Голль сказав: «Якби у мене була така армія, як УПА, німецький чобіт ніколи не топтав би французької землі».

В УПА перебували добровольці різних національностей, навіть визволені упівцями з німецьких концтаборів воїни Червоної армії, які були у тяжкому становищі. Адже відома заява диктатора Сталіна: «В нас нет военнопленных, а только военные предатели».

З архівних даних відомо, що з 1942 по 1950-і роки в УПА перебувало понад 300 тисяч бійців. Українські селяни матеріально допомагали упівцям, за що часто піддавались репресіям як з боку фашистів, так і з боку радянців. Ні ОУН, ні УПА не були прислужниками німецьких фашистів, як про це трубадурять комуністи. Адже за відмову відкликати Акт про відродження Української держави від 30 червня 1941 року були арештовані Степан Бандера, Ярослав Стецько,

Лев Ребет, Микола Лебідь та інші члени ОУН. Степан Бандера був політв'язнем концтабору Заксенгаузен із 7 липня 1941 року по 16 жовтня 1944-го, а двох його рідних братів Василя та Олексія у концтаборі Аушвіц замордували польські та німецькі нацисти. У Києві, в Бабиному Яру, було розстріляно багато оунівців та їх керівників – Олену Телігу разом із чоловіком Михайлом та їх однодумцями – 621 члена ОУН. 25 травня 1944 року гестапо заарештувало у Львові українського поета, археолога та політичного діяча Олега Ольжича, на той час керівника ОУН-М. Ув'язнений у концтаборі Заксенгаузен, він загинув під час чергового допиту в ніч з 9 на 10 червня 1944 року.

Упівці ніколи не вбивали євреїв, як про це часто говорять комуністи та українофоби. Упівці ніколи самі не вступали у бій з фронтовими військами Червоної армії, а лише боролись проти військ НКВС.

Вже 22-й рік живемо у незалежній Україні, а наша незалежність для комуністів та українофобів – як кістка в горлі. Ось і недавно, 21 вересня 2012 року, на передачі Шустер Live комуніст, депутат Верховної Ради України Євген Царьков заявив: «Неуважаемое националисты, мало вас НКВД в своё время давило, не добавили вас». Та хоч нагадати ординцу Царькову, що ваше НКВС 1-2 квітня 1941 року у прикордонному лісі біля села Біла Криниця Глибочького району Чернівецької області розстріляло ні в чому не винних хлопців і дівчат румунської національності, яким було спочатку дозволено, а потім

відмовлено перейти кордон до Румунії. Також хочу, щоби знав Царьков та його компанія, що при відступі Червоної армії у червні-липні 1941 року НКВС розстріляло понад 26 тисяч українських політв'язнів у містах Умані, Львові, Дрогобичі, Станіславові, Коломиї, Чернівцях, Чорткові, Дем'яновому Лазі Станіславівської (Івано-Франківської) області. У 1941 році я мав 15 років, побував на початку липня у Чортківській тюрмі та на власні очі бачив всі ті жахи – змасакрованих в'язнів при відступі більшовиків. Мій брат Павло теж був в'язнем у Чорткові, а розстріляний в Умані.

Ілля ЛЕСИШИН,
історик, с. Чагор Глибочького району Чернівецької області

Чуттєво

Під покровом Твоїм, Богородице...

Під покровом Твоїм, Богородице,
Лан пшеничний і неба блакить,
Батько, мати, усі наші родичі
Й немовля, що в колосочі спить.

Хто з любов'ю приходить і вірою,
Хто складає молитву святу,
Той в безпеці, завжди під опікою,
Бо Заступницю має свою.

Вона в радості й горі розрадниця,
Сяйво світле в щоденній імлі,
Ми зігріті теплом Богородичним
І покровом покриті її.

Весь народ під Твоєю опікою,
Вся безмежна українська земля,
Поможи відродити козацьку
Віру й волю у наших серцях.

Дай не схибити вчинками й думами,
Не прогнутись, не впасти в багно.
Сили дай бути ширими, людьмими,
Що б і як там в житті не було.

Дай прозріти, хоч звемося зрячими,
Дай почути, бо чуем не все.
Дай ходити стежками козачими
Й шанувати надбання святе.

Заступися за нас, Непорочная,
Просвіти, захисти, збережи!
Мій народ, нашу землю праотчю
У молитві своїй сохрани.

Тетяна ЯБЛОНЬ,
заступник керуючого справами –
начальник відділу з гуманітарних питань
виконавчого апарату районної ради

Вдумливо

Це ж так просто...

Це ж так просто – любити цю землю, де народився,
і країну, і мову, й культуру свою.

І вітатися словом із буквою «і» нескладно –
«Привіт!»,
і на відгук російський писати своєю.

Це ж так просто згадати не тільки у свято
тих героїв, полеглих в боях і скатованих
в тюрмах-полонах
усіляких мастей-кольорів.

Бо вони стали в бій за свободу і собі
та нащадкам своїм.
І для нас, і для тих несвідомих також,
Що немов би соромляться мови своєї у місті

й на сайті
і що носять футболки з кубинським героєм,
а про своїх не знають, а то і цураються лячно,
мовчать.

Бо так не дозволив міністр, голова
і московський ще піп анафему з амвона
лукаво глаголить.

Це ж так просто любити Українську державу
і у Львові, в Донецьку також, і в столиці,
у горах Карпатах.
Ой ще чути там порох повстанського стрілу,
Може, ніздрі він нам залоскоче і покличе
у совісті змаг
з сіваками облуди, зневіри й поразок.

Це ж так просто відчути себе українцем.
Й не важливо, хто у вірі своїй у душі:
чи католик, а чи православний, чи вірний Сварогу.
Це ж так просто сказати, що я – українка,
поважаєш чуже, та не зрадиш ні духом,
ні тілом своє:
ані з негром, арабом чи адептом Москви.

Це ж так просто любити оцю Україну
і хоч трішки для неї докласти зусиль.

Ярослав ДЗІСЯК,
кандидат історичних наук
м. Чортків

До «Світлиці» запрошували
Анна БЛАЖЕНКО та Орест ЛИЖЕЧКА

Уклінно

Сумує жертвник народний...

Патріотична родина Марини та Степана Маланчуків зі с. Скородинці мали восьмеро дітей: синів Луку, Павла і доньок Теклю, Явдоху, Катерину, Михайлину, Марію та Софію. Жили чесно і справедливо, любили рідне слово. У вільну хвилину завжди були у читальні «Просвіти», серед учасників кооперативного руху, співали в хорі. Коли прийшли другий раз совіти зі своїми дикими азіяськими порядками, Маланчуки не могли миритися з таким станом. Найстарший син Лука Маланчук під псевдо Батько першим взяв до рук зброю і не розлучався з нею до дня загибелі 23 лютого 1947 р. З Лукою пішов його син Степан, член ОУН. Упав у бою 21 січня 1944 р., маючи 20 років. Другий син Луки Роман, силою обставин мобілізований до Червоної армії, дістав поранення на західному фронті, повернувся інвалідом II групи. Син Теклі Михайло перебував у збройному підпіллі ОУН, був розстріляний у Чортківській тюрмі. Михайлів син Степан (Гонта) теж пішов із батьком. Загинув у бою з емгебістами 26 лютого 1947 р. Другий син Михайла, Антін за активну співпрацю з ОУН був засуджений на 25 років концтаборів, маючи всього 14 років від роду. Син Явдохи Павло (Морозенко) – член ОУН з 1939 р. Учасник збройної боротьби УПА з часів німецької окупації, загинув 26 лютого 1947 р. Зять доньки Катерини Антін Слоїк, відбуваючи службу в Червоній Армії, заарештований за членство в

ОУН на 25 років концтаборів. Донька Михайлина жила нелегально, тісно працювала з підпіллям ОУН-УПА, забезпечуючи повстанців продуктами харчування. Чоловік доньки Марії Володимир із сином Степаном (Чарівний) – учасники збройного підпілля УПА. Оточені емгебістами у с. Скородинці, щоби не здатися ворогові, пострілялися. Смертю семи героїв заплатила рідня Маланчуків за свободу і незалежність України.

(За матеріалами книги Н.Мизака
«За Тебе, Свята Україно»)

Було у батька три сини

Скупим фактажем постають долі родин активних зачинателів національного відродження с. Джурич Лева Марцінковського, Дмитра Сисака, Степана Юрчишина. Було у тих родин по троє синів. І в усіх ті сини склали свої буйні голови за любов до України.

Ярослав Марцінковський народився 1922 року. До УПА вступив 1944-го, загинув у 1947-му в с. Жизномир Бучацького району. Зиновій Марцінковський, 1923 р. н., до УПА вступив восени 1943-го. Закінчивши старшинську школу УПА в Карпатах, під псевдо Марко брав участь у багатьох боях із німцями. Загинув під м. Броди 8 лютого 1944 року. Посмертно нагороджений Золотим Хрестом Бойової Заслуги. Олександр Марцінковський народився у 1925 році. Вчився у Чортківській українській гімназії, 1944 року закінчив старшинську школу УПА. Загинув 1950 року в лісі під с. Цвітова Бучацького

району.

Микола Сисак народився 1920 року. Вчився у Чортківській гімназії, член ОУН із 1938 року. У 1941 році арештований більшовиками і замордований в Уманській тюрмі. Михайло Сисак закінчив Віденський торговельний інститут. У 1943 році заарештований німцями і замордований в тюрмі. Святослав Сисак, 1929 р. н., 1942 року поступив вчитися до Чортківської гімназії. У 1944 році вступив до УПА, був наймолодшим вояком у своїй групі. Повстанці його дуже любили і ласково називали Буревійчиком. На запитання, чому він взяв у руки зброю, Святослав відповідав: «У боротьбі за волю України загинули мої старші брати». В бою при прориві з-під Чорткова був важко поранений. Повстанці, переслідувані енкаведистами, несли його більше ніж десять кілометрів. На узліссі біля с. Бичківці він помер.

Михайло Юрчишин 1922 року народження. До УПА вступив у 1944-му. Подальша його доля невідома. Володимир Юрчишин народився у 1926 році. До УПА зголосився 1944-го. Навесні 1945 року попав на засідку енкаведистів і стрибків у своєму селі. Відстрілювався, доки стало патронів. Останній залишив для себе. Петро Юрчишин, 1929 р. н., став повстанцем УПА у 1944 році, загинув 1947-го, попавши на засідку НКВД на полі під Джуриньською Слобідкою.

Ось така історія рідного народу...

(За матеріалами книги
М.Маланюка, Ф.Кубіч-Квасниці,
Г.Горин «Село Джурич».)

Пригорща новин

Президентська стипендіатка

Ім'я школярки Діани Сухінської вже добряче «на слуху» у читачів районки – адже про успіхи дев'ятикласниці Чортківської ЗОШ I – III ст. № 7 не раз повідомлялося на газетній полосі. І ось найсвіжіша новина: дівчина

отримала державну стипендію імені Тарас Шевченка «за успіхи у вивченні української мови та літератури в 2011/2012 навчальному році» – як йдеться в Указі Президента України від 6 жовтня ц. р. Як зазначається на численних Інтернет-сайтах, таку стипендію отримало лише 10 учнів ЗОШ зі всієї країни. Діана неодноразово перемагала в конкурсах мови ім. Петра Яцика, минулоріч виграла всеукраїнську олімпіаду з рідної мови. Ставала й призером Всеукраїнської учнівської олімпіади з географії. Про себе старшокласниця розповідає так: «Вивчаю комп'ютерні технології, відвідую музичний гурток при Палаці дітей та юнацтва, також поглиблено вивчаю англійську мову. Дуже люблю читати як українську, так і зарубіжну літературу. Найкращою розрадою та порадою на всі випадки життя вважаю творчість Ліни Костенко». Гордиться своєю ученицею і її вчителька, класний керівник Галина Гуменюк, зазначивши, що їй таланить на розумних учнів.

Уклін рідній матері

Нещодавно вийшла друком чергова поетична збірка знаного на Чортківщині й загалом на теренах області поета й патріота, громадського діяча, педагога за фахом і «технаря» за покликанням Михайла Кота «Тобі вклоняюсь, Україно!». Його вірші – то пафосно-патріотичні, то ніжно-ліричні неодмінно відзначаються особливою мелодикою, через що у переважаючій більшості стають піснями. Автор тісно й плодотворно співпрацює з місцевими композиторами, чи не найбільше – викладачами Чортківського педагогічного училища ім. О.Барвінського Семеном та Ігорем Уруськими, Ігорем Лавром. Декотрим пісням випала честь стати

візитівками нашого краю, як-от, приміром, твору «День Злуки», що прозвучав у контексті творчого звіту мистецьких колективів Чортківщини в тернопільському Палаці культури «Березіль» 22 січня 2008 року. Як наголосила у передньому слові до збірки рецензент Ірина Чорна – кандидат психологічних наук, доцент кафедри практичної психології Тернопільського педуніверситету ім. В.Гнатюка, член-кореспондент Академії акмеологічних наук і водночас донька автора, «у свої 75 років Михайло Кіт займає активну життєву позицію: повертаючи своїм поетичним словом славу історію України, дає молодому поколінню настанову жити і працювати в ім'я своєї Держави. Короткою фразою автор сформулював власне життєве кредо: «Кожна людина залишає певний слід у своєму земному житті. Одні творять його своєю повсякденною працею, показуючи приклад для наступних поколінь. А інші просто бездумно слідять у ньому. Кому що...».

Ведуча рубрики **Анна БЛАЖЕНКО**
Фото **Ореста ЛИЖЕЧКИ**

Конкурс

«Ескулап – професіонал»

Саме під такою назвою на теренах Тернопільщини цьогоріч упродовж трьох днів, з 4 по 6 жовтня, відбувся VI Всеукраїнський конкурс професійної майстерності медичних сестер, на який з усіх регіонів України прибули делегації з конкурсантми, очолювані заступниками головних лікарів із медсестринства та головами Асоціації медичних сестер. За звання найпрофесійнішої боролися 22 медичні сестри. Відрадно зазначити, основна частина конкурсу проходила саме на базі Чортківського державного медичного коледжу.

І як завше, з неперевершеною урочистістю зустрічав наш медичний коледж, де завчас панує аура щирої «любомірної» гостинності, шанованих гостей.

Перед початком конкурсної програми у святковій залі директор Чортківського державного медичного коледжу, заслужений лікар України, кандидат медичних наук і голова журі даного конкурсу Любомир Білик, привітавши всіх присутніх із непересічною подією, ознайомив гостей зі славетною історією закладу, чималими досягненнями, які множаться спільною плідною працею його колективу, та побажав учасникам змагань невичерпної енергії, віри у власні сили та високих досягнень.

Очільники Чортківщини – голови райдержадміністрації Ярослав Стець і райради Володимир Заліщук, – приєднавшись до щирих вітань та побажань, зацентували на тому, що даний навчальний заклад є окрасою не лише району, області, а й всієї України.

Позитивні емоції, насолоду українською піснею та запальним танцем примножили присутнім студенти медичного коледжу, майстерно продемонструвавши коротку концертну програму.

Опісля урочистостей слідувала основна, так би мовити, робоча частина конкурсу, яка проходила в три етапи. У першому – шляхом тестування визначали теоретичний рівень конкурсантів. Забігаючи наперед, варто сказати, підводячи підсумки цього етапу, журі відзначило високий рівень підготовки учасників (кращі з кращих набрали 100 балів зі 100 можливих). У наступному – конкурсанти демонстрували практичні вміння та навички з трьох дисциплін: медсестринство у внутрішній медицині, в хірургії, в педіатрії.

Доречно пригадати, переможницею минулорічного всеукраїнського конкурсу медичних сестер стала тернопільянка

Олеся Демборинська – медсестра четвертого неврологічного відділення Тернопільської обласної комунальної психіатричної лікарні. Тому цьогоріч захід відбувається саме на Тернопіллі. Слід зауважити й те, що даному конкурсу передували обласні, в яких пальмові першості отримали кращі спеціалісти, для котрих медицина не просто робота, а покликання. І ось нашу область на VI Всеукраїнському конкурсі представляла медична сестра дитячого відділення Тербовлянської ЦРКЛ із 10-річним стажем Ірина Рафальська.

На конкурсі працювало компетентне журі, очолюване, як уже було сказано, директором Чортківського державного медичного коледжу Л.Біликом.

Директор Центрального методичного кабінету з підготовки молодших спеціалістів МОЗ України, к. н. з державного управління Тетяна Чернишенко при відведенні підсумків конкурсу відзначила високий професійний рівень учасників і те, що в змаганнях такого рівня немає ні переможців, ні переможених. Участь у конкурсі вже є перемогою. Водночас із приємністю відмітила й міцну матеріально-технічну базу та професійний склад викладачів Чортківського державного медичного коледжу.

– Коли заходиш у цей навчальний заклад, – сказала пані Тетяна, – відчувається, що все, що тут оточує, створене щохвилиною людською працею; тому відрадно, що конкурс відбувається саме тут.

– Даний конкурс знаменний тим, що він піднімає престиж професії медичної сестри і, звичайно, піднімає ще на один щабель професійну майстерність медичних сестер, – зауважила голова Тернопільської обласної громадської організації «Асоціація медичних сестер» Надія Фарійон.

Допоки учасники змагань проходили тестування, гості мали можливість ознайомитись із навчальною базою

коледжу та наочно переконатись, на якому рівні в нашому навчальному закладі здійснюється підготовка фахівців. Приємно відзначити, що делегації високо оцінили організацію конкурсу та сам заклад.

Опісля складних фахових завдань першого і другого турів, під час яких, звичайно, визначилися лідери, останнім – вирішальним – став третій тур конкурсу «Талановита людина – талановита в усьому», який відбувся в суботу (6 жовтня) в залі Тернопільського драматичного академічного театру ім. Т.Г.Шевченка. У цей день кращі медсестри країни продемонстрували свої творчі обдарування та захоплення. Ним і завершився VI Всеукраїнський конкурс фахової майстерності медичних сестер «Ескулап – Професіонал».

А відтак, відбулося оголошення підсумків і нагородження переможців: I місце – Анна Суп – медична сестра-анестезист відділення анестезіології та інтенсивної терапії комунального закладу «Дніпродзержинська міська лікарня швидкої медичної допомоги» (Дніпропетровська обл.); II місце – Ірина Підлужна – медична сестра нейрохірургічного відділення комунального закладу «Луцька міська клінічна лікарня» (Волинська обл.); III місце – Тетяна Любенко – акушерка жіночої консультації Новоодеської центральної лікарні (Миколаївська обл.).

МОЗ України, Асоціація медичних сестер України й області нагородили конкурсантів грамотами, сертифікатами учасника конкурсу та цінними подарунками.

Конкурс завершено. До зустрічі через рік на «Ескулап – Професіонал» у місті Дніпропетровську.

Галина ГАНТИМУРОВА,
завідуюча відділенням
піддипломної освіти Чортківського
державного медичного коледжу

Здоров'я

Відновлення зору за 5 хвилин на комплексі ІНФІНІТІ

Саме стільки триває лікування катаракти та далекозорості в Чернівецькій клініці мікрохірургії ока «Ваш Зір» на американському лікувальному комплексі ІНФІНІТІ.

Вже більше 20 років Чернівецька клінічна «Ваш Зір» має бездоганну репутацію по всій Західній Україні та в Івано-Франківській області зокрема. Така репутація – не результат голосної самореклами, а наслідок кропіткої щоденної праці численного колективу клініки, і відтак – прекрасних відгуків тисяч і тисяч наших прозорих земляків.

Що дає можливість клініці займати позицію лідера серед численних медичних закладів – таке питання ми задали Сергію Пінчуку – головному хірургу клініки та Олегу Дем'янишину – її засновнику.

– В основі успіху клініки «Ваш Зір» лежить кілька аспектів:

Найвища кваліфікація

Клінічна «Ваш Зір» – єдиний в регіоні спеціалізований офтальмологічний заклад, де всі лікарі мають вищу кваліфікаційну категорію та лікарський стаж не менше 15 років.

Це означає, що й обстеження, та лікування проводять лікарі тільки найвищої кваліфікації. Адже докладне фахове обстеження – запорука успішного лікування.

Надсучасне обладнання

Останні роки клініки «Ваш Зір» проводить лікування таких захворювань, як: катаракта, далекозорість, короткозорість, астигматизм на комплексі ІНФІНІТІ виробництва компанії Алкон (США). Цей комплекс за опитуванням провідних світових офтальмологів є найбільш прогресивним. Проведення процедури заміни кришталіка при катаракті саме на цьому обладнанні й дозволило нашій клініці першій в Західній Україні: по-перше – звести до мінімуму травматичність процедури; по-друге – впровадити принцип «хірургії одного дня» – коли пацієнт після операції може їхати додому; по-третє – ще у 2007 році відомитись від лазерного лікування катаракти (на той час вже морально застарілої методики). До речі, цей передовий лікувальний комплекс на Західній Україні є лише в

Чернівцях у клініці «Ваш Зір», у Львові та Закарпатті.

Морально-етичні принципи клініки «Ваш Зір»

В основі наших досягнень лежать моральні правила, які ми ніколи не порушимо: відповідальність перед кожним пацієнтом; чуйне, дбайливе ставлення; соціальні пільгові програми діагностики та лікування для людей похилого віку та ветеранів; чесні ціни без прихованих доплат; відсутність «нав'язування» тільки дорогих (і не завжди найбільш ефективних) методів лікування.

Ці переваги і дозволили на початку 2012 року Чернівецькій клініці мікрохірургії ока «Ваш Зір», єдиній в Західній Україні, успішно пройти сертифікацію у всесвітньо відомої американської корпорації «Baush & Lomb» (Бош енд Ломб) і отримати право на імплантацію революційного штучного кришталіка Crystalens (Крісталенс). Із тексту пояснювального листа до сертифікату: «... Кваліфікація персоналу, клас обладнання та загальні умови клініки «Ваш Зір»

м. Чернівці відповідають високим світовим стандартам...».

Спеціалісти клініки «Ваш Зір» запрошують на обстеження 20 жовтня в м. Чортків, музична школа, вул. С.Бандери, 73. Запис на обстеження за телефоном у Чорткові 2-28-27.

На знімку: клініку «Ваш Зір» – іде обстеження...

Ліц. МОЗ України № 417823 від 17.07.2008 р.

Семінар

Платники податків і податківці – за круглим столом

Минулої п'ятниці, 5 жовтня ц. р., державна податкова служба в Тернопільській області провела виїзний семінар в ДПІ у Чортківському районі, присвячений роз'ясненню податкового законодавства, сплати належних платежів до бюджетів сільськогосподарськими підприємствами району. Дане зібрання очолили начальник ДПІ у Чортківському районі І.Березовський, а далі – його заступник М.Тимчишин. У роботі семінару взяли участь бухгалтери сільськогосподарських підприємств.

Перед початком круглого столу учасникам було запропоновано заповнити анкети дослідження громадської думки щодо системи оподаткування та діяльності органів ДПС України, друковану продукцію щодо отримання електронного цифрового підпису (пакет документів).

Роз'яснення усіх обговорюваних питань надавали досвідчені фахівці ДПС у Тернопільській області – ін-

спектори відділу адміністрування податку на додану вартість управління оподаткування юридичних осіб Степан Піщатін, відділу оподаткування фізичних осіб Віктор Орнатовський, ознайомили присутніх зі змінами, внесеними до Податкового кодексу України щодо оподаткування ПДВ Законом України за № 4834 від 24 травня 2012 р. Розглянули актуальні питання оподаткування з податку на

доходи фізичних осіб – порядок проведення перерахунків, застосування податкової соціальної пільги та інші.

Детальніше В.Орнатовський зупинився на сплаті податку на доходи фізичних осіб із земельної частки (паю) сільськогосподарськими товаровиробниками, реєстрації договорів у ДЗК, анулюванні договорів приватних аграрних підприємств із громадянами, які померли.

С.Піщатін ознайомив присутніх зі змінами, що вступили в дію з 1 липня ц. р., внесеними Законом України за № 4834 від 24 травня 2012 р. із оподаткування ПДВ. Особливо акцентував на увазі бухгалтерів сільськогосподарських підприємств, які здійснюють вирощування та виробництво цукру, при застосуванні спеціального режиму оподаткування ПДВ. Конкретизував на тому, що бухгалтерам необхідно внести зміни до свідоцтва, додавши код згідно з КВЕД 15.83. Опісля чого сільськогосподарське підприємство, яке здійснює переробку цукрових буряків на давальницьких умовах, для застосування спеціального режиму оподаткування повинно отримати відповідний код КВЕД.

Завершальна частина семінару відбулась у форматі обговорення отриманої інформації, так би мовити, конкретних запитань-відповідей та активної дискусії учасників круглого столу. Відрадно, що жодне запитання не залишилося без відповіді.

Тетяна ЛЯКУШ
Фото Оксани СВИСТУН

Кактус під зав'язку

Допоки когут не клюне...

Як-то кажуть, проблеми вирішуються в міру їх надходження. Та дана проблема, про яку йтиме мова, аж надто затягнулася...

Нещодавно до редакції нашої газети звернулися чортківчани, мешканці вулиці Середньої (колишня вул. Пушкіна), із проханням посприяти пришвидшенню ремонтних робіт щодо постачання води на вказану вулицю. І ось фабула давним-давно назрілої проблеми.

Ще в грудні минулого року, коли вдарили тріскучі морози, на вул. Середній замерзла вода у водопровідній трубі. Ну, звичайно ж, ніхто в люту зиму промерзлий ґрунт не брався копати, щоби добратися до пошкодження. З цієї причини мешканці вказаної вулиці зосталися, так би мовити, біля розбитого корита – без водопостачання. З надією чекали на потепління. Та під великим тиском обмерзлості водопровідна труба тріснула...

А надворі в розпалі квітень вже 2012 року. За викликом мешканців, як, до речі, вони ж і розповідають, прибули робітники (майстри!) Чортківського виробничого управління водоканалізаційного господарства (надалі вказуватимемо скорочено – управління водоканалу). І що ж?.. Розрили невеличкий відрізок водопровідного шляху, відрізували шмат зіпсованої труби, на його місце забили дерев'яний кіл. Все, проблема вирішена! Ох, якби ж то так було все просто... Та води немає! Для налагодження водопроводу, пояснювали робітники водоканалу, потрібні кошти, та їх ніде взяти. Доречно вказати, жителі, так би мовити, обезводнених помешкань справно оплачували за водопостачання навіть тоді, коли така необхідна водиця й не дзюркотіла в їхніх трубах. А грошей таки немає... Згуртувавшись, «середньочанці» (тут слід вказати, більшість із них – пенсіонери, дехто має статус інваліда) вирішили зібрати кошти й то самотужки, а то й з допомогою майстрів водоканалу прокласти новий водопровід. Але ж це справа-обов'язок спеціальних служб! Пусте! Проходив час, минали дні, вже й осінь на носі... А потрібна траншея навіть не до решти розрита... Кажуть скаржники, що спецслужба працювала не щодня, та й то лише по 2-3 години в день. До кінця вересня викопали траншею завдовжки 150 м (це – майже половина). Гнати техніку (до речі, солярка куплена та й ті ж труби за кошти мешканців), щоби рити траншею годину часу (бо ще ж «перекур» був!)?! Де ж тут логіка?! Абсурд! Дощі розмивали викопану землю по всій дорозі, без «кирзових» чобіт не пройдеш та навіть авто не проїдеш... Благодать!

Ох, обтоптали пороги різних інстанцій бідаки, та все надарма. Із розпачем і благанням допомоги прийшли й до редакції нашої газети, щоби оповісти на загал про свою проблему: може, хоч щось зрушиться з місця... Такі дні золоті стоять, на часі – вже й жовтень, а зрушень ніяких. Споглядали й ми, кореспонденти районки, оту невтішну картину по вулиці Середній. А як зненацька вдарять приморозки?.. Невтрамбований ґрунт промерзає дуже швидко, без «кирзових» чобіт не пройдеш та навіть авто не проїдеш... Благодать!

Із низкою запитань і також з надією на роз'яснення ми почимчикували до начальника управління водоканалізаційного господарства та міського голови. На жаль, ні того, ні другого на місці не було. Ну звичайно ж, окрім даної проблеми у них щодня повна в'язанка різного роду клопотів. Розуміємо. Та все ж, мешканці вул. Середньої вже ось-ось як рік без води. Тож давайте вирішувати назрілі проблеми почергово, не відкладаючи їх у довгий ящик, не чекаючи, коли когут клюне. А він таки клюне! А, може, вже...? Наші «походеньки», гадаємо, не пройшли безслідно...

Не хотіли, шановний читачу, забігати наперед, розповідаючи цю «чудернацьку» фабулу. Та допоки оповідали, вже й черговий номер газети верстався, мешканці вул. Середньої з великою радістю повідомили нам – «...Зробили! Нам відновили водопостачання за один день!». Дивина! Ти ба, вміють все-таки наші служби працювати (якщо захочуть).

Ну що ж, нарешті, дочекались! Плескайтеся, шановні чортківчани, у водиці, та до нас заходьте чи з радістю, чи з печаллю... Адже спільнотою будь-яка справа швидше і легше робиться.

Ситуацію вивчала Тетяна ЛЯКУШ

Споживач

Для «Норми» – норма?

У понеділок зранечку до редакції завітала чортківчанка Ольга Білінська з дитиною на руках. Доволі похмурої осінньої днини її привела несприятливість обману, якого зазнала у неділю ввечері, відвідавши супермаркет «Норма» на вул. Шевченка, 36-А.

Молода жінка, до слова, учителька (нині перебуває у відпустці по догляду за дитиною), розповідає, що напередодні увечері придбала в «Нормі» розважний пакетик улюблених цукерок «Креамо» фірми АВК, доволі недешевих (по 76,46 грн. за 1 кг), сплативши 9,02 грн. за покупку. Яким же виявилось розчарування, коли у колі сім'ї спробувала цукерку! Від засохлого цукеркового «нутра», котре колись було смачною помадкою, у роті мимоволі запекло. Це саме відчули й інші домашні. Далі – більше: здивуванню не було меж, коли углядела, що цінник із зазначенням ваги та терміну придатності продукту приліплений на поліетилен якось навскоси. Спробувала підірвати – аж тут під верхнім шаром паперу виявився ще й нижній. Так ось той, попередній, гласив, що термін придатності цукерок вичерпується

якраз 07.10.2012, тобто тим же недільним днем. Не реалізувавши залежаний товар, мабуть, у «Нормі» вирішили самотужки продовжити термін його придатності і наліпили зверху наступний цінник, де вже гарантувалася його споживча якість аж до 01.01.2013 року.

Дочекавшись понеділка, ображена жінка вирушила до супермаркету. Та зустріли її там неприємно: мовляв, то просто поновлено суму, а не дату. Спростування, погодьмося, білими нитками шите. Одне слово, наступними її відвідинами стало управління економіки РДА, де захищаються права споживача. На телефонний дзвінок звідтіля у «Нормі» негайно відреагували і запросили заявницю знову зайти до них. І що ж? Виявляється, лише задля того, аби повернути жінці гроші за зіпсований товар. За такий, щоправда, торговельники цукерки

не визнали, а, мабуть, мали на меті лиш «зам'яти» небажаний конфлікт.

Тоді п. Ольга й завітала до редакції. «Тепер таке життя, що на кожному кроці вчить відстоювати свої права», – стверджує. І додає: якби у маркеті визнали свою помилку, а отже, і її права, вона б не порушувала проблему. А так... «Це добре, – розмірковує, – що моя дитина ще мала і я не даю їй цукерок до 3-х років. Але ж до «Норми», що в самому центрі міста, частенько заходять й інші діти! Як же це так?». Запитання, на жаль, риторичне...

Анна БЛАЖЕНКО
Фото Оксани СВИСТУН

Platinum Bank®

АКЦІЮ ПРОДОВЖЕНО!
Розіграш кухні мрії кожні 2 тижні

КРЕДИТИ на товар та готівкою

(050) 359-49-32, (095) 281-94-16
(095) 287-65-47

Вартість дзвінків відповідно до тарифів вашого оператора зв'язку

*Акція діє з 01.09.2012 по 31.10.2012 в усіх пунктах видачі кредитів ПАТ «ПТБ» на території України. Згідно з Правилами акції від 19.07.2012 серед клієнтів за період акції буде визначено чотири переможця, які здобудуть право на отримання цінного подарунка (комплекту кухонних меблів та побутової техніки). Детальну інформацію про умови кредитування дізнайтесь на сайті platinumbank.com.ua або за телефоном контакт-центру 0-800-308-308 (дзвінки зі стаціонарних телефонів в межах України безкоштовні, інші дзвінки – згідно з тарифами відповідного оператора зв'язку). Ліцензія НБУ №217 від 20.10.2011.

Конкурс

Управління праці та соціального захисту населення Чортківської райдержадміністрації оголошує конкурс на заміщення вакантних посад державного службовця:

I. Головного спеціаліста відділу виплати соціальних допомог.
Вимоги до кандидатів: громадянство України; знання державної мови; вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, магістра; стаж роботи за фахом на державній службі на посаді провідного спеціаліста не менше 1 року або стаж роботи за фахом в інших сферах не менше 3 років;

II. Спеціаліста I категорії відділу обслуговування пільгових категорій населення.
Вимоги до кандидатів: громадянство України; знання державної мови; вища освіта відповідного професійного спрямування; знання комп'ютерної техніки.

Особи, які бажають взяти участь у конкурсі, подають такі документи: заяву про участь у конкурсі, в якій зазначається про ознайомлення заявника із встановленими законодавством обмеженнями щодо прийняття на державну службу та проходження державної служби; заповнену особову картку (форма П2-ДС) з відповідними додатками; дві фотокартки розміром 4 x 6 см; копії документів про освіту, підвищення кваліфікації, присвоєння вченого звання, присудження наукового ступеня, засвідчення нотаріально чи в іншому встановленому законом порядку; декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік за формою, передбаченою Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції»; копію документа, який посвідчує особу; копію військового квитка (для військовозобов'язаних); медичну довідку про стан здоров'я за формою, затвердженою МОЗ; письмову згоду на проведення спеціальної перевірки.

Документи для участі у конкурсі приймаються протягом 30 календарних днів з дня оголошення про проведення конкурсу за адресою: 48500 м. Чортків, вул. Шевченка, 34, II поверх, каб. 5.

Додаткові відомості про умови конкурсу, з питань основних функціональних обов'язків, розміру та умов оплати праці можна отримати за телефоном 2-12-82.

Майстерня

Осінь з бабиного літа ниточки сукала,
а майстриня у «Куферку» радість розсівала

Добре, що ми маємо тепер у Чорткові «Куферок» – етномайстерню, де громадається найцінніші цінності. Не поціновані в умовних одиницях іноземної валюти, хоча й за такою шкалою їх вартість, поза сумнівом, найвища. Поціновані насамперед нашими спраглими душами до рідного й сокровенного. Минулої п'ятниці «Куферок» розчехнувся ще одним згустком палкого одкровення, зізнання в любові до України й вітцвіщини.

Свої краплини душі виставляла на загал добре знана надовкіл майстриня декоративно-прикладного мистецтва Ольга Зелена. Власне, членство клубу творчих особистостей при районному краєзнавчому музеї, якого презентаційного дня до «Куферка» загощило найчисленніше, вводили до майстерні мисткині не було потреби – адже вона виставлялася неодноразово. Однак річ у тім, що на презентацію зійшлося значно більше люду, та й виставка умістила чимало робіт, винесених для огляду на спільне око уперше. Хоча все ж це – лише децима з-поміж створених упродовж 52 (!) літ 250-и. Сама винуватица окаяні невідомо чири зізналася на зачині, що ця виставка є для неї незвичною: адже роздвільється свої роботи очима присутніх й водночас читає у тих

очах їх враження.

А вражень тут наравду не бракувало. Бо що варті лиш два об'ємних панно – обидва авторка присвятила своїм малим батьківщинам: Києву, звідкіля вона родом, та Чорткову, де пройшло понад півстоліття її життя. У обидвох виокремлено насамперед дух українства, бо, попри веселковість барв, домінує національна синьо-жовта, а ще – сакральність. Чи не найчілніше здійснюються увись куполи храмів. А пишні соняхи й грона калини – то немов екслібрис переважаючої більшості аплікацій Ольги Олексіївни. З них постає її Україна – така мила, умита свіжою росою й зігріта любим сонечком, сповита веселою добра. То у радості й достатку – панорама «Моя Україна», що лучить аж сім фрагментів, персонажі яких

уречвлено перейшли вниз, дістали об'єму та зручно примостилися собі на виставкових столиках хранителями роду та символами заможності; «Обереги» – символіка писанки; «Життєдайне джерело». А то – у смутку й печалі: «Білий птах з чорною ознакою»; «Пам'ять», де сповитий вишитим рушником дубовий хрест на всіяному плонінками макама полі гласить засторогу протистояти будь-якому геноциду. Майстриня вдається до геральдики – і підсумок того апліковані герб України, міста, а також витворений нею (нетитулованою начебто особою!) родинний герб, де домінує павич-талісман. А ось «Дерево родоводу» – символ,

її матері, поетки Ольги Магеги. Завсідайник творчих посиденьок Андрій Базалінський поцінував символіку аплікацій Ольги Зеленої за схожість до Святого Письма. Глибинну закоханість в Україну у кожному елементі робіт побачила заступник керуючого справами районної ради Тетяна Яблонь. Просвітлянка Христина Яремчук висловила припущення, що про Чортків у далекій майбутності будуть говорити як про місто, де творила Ольга Зелена, а її посестра Олександра Іванців акцентувала на значимості кожної побаченої дрібнички в житті. «Велике спасибі за вашу унікальність!» – мовив найпомітніший краєзнавець Яромір Чорпіта. А заступник голови районної ради Любомир Хрустава – що тепер зрозумів, чому в часі необхідності невідкладної операції майстрині всі об'єдналися навколо тієї бідки. «Бо ви того варті» – так багатозначно злинули його слова.

Цікавинкою після вітань і дарунків стала міні-вистава «Ходить гарбуз по городу» (як продовження представленого панно) дитячого дворового театру під орудою Галини Мироненко із залученням персонажів, виготовлених руками самих акторів-аматорів. Діти тут же представили казку й у другому, осучасненому варіанті – з наріканнями огірків-гарбузів на кислотні дощі, нітраги й колорадського жука.

А в наступному виставковому залі зоріли зі стін 25 рушників зі сідних теренів України, зібрані авторкою колекції тернопільською Ларисою Сорокою. Тож господиня «Куферка» п. Ірина, до слова, авторка наукової розвідки в царині українських оберегів, припросила всіх до віртуальної мандрівки манівцями століть крізь бачення національних звичаїв, обрядовості з невід'ємним атрибутом – вишитим рушником.

Анна БЛАЖЕНКО
Фото Оксани СВИСТУН

День села

«Я вклоняюсь тобі, моє рідне село»

У неділю, 7 жовтня, у с. Шманьківці відбулося святкування Дня села, організоване сільським головою М.Човником, працівниками закладу культури та особисто директором СБК О.Воробель, а також усіма небайдужими шманьківцями. Як же святкувалося жителям цього мальовничого села?

Слова, винесені у заголовок публікації, є назово написаного напередодні присвячених 527-й річниці першої згадки про село урочистостей вірша, який створив місцевий поет, активний громадський діяч, вчитель-пенсіонер М.Гуменюк.

У розлогій вербовій долині,
Де Нічлава пливе крізь віки,
У гостинній, єдиній родині
Живу я і мої земляки.
В буйнолістїм, квітучім розмаї,
Тут дитинство моє відцвіло,
Тут в цвітінні садів потопав
Моє древнє і рідне село.
І у Шманьківській сонячній краї
Ще із давніх, далеких часів
Завжди щирість й гостинність витає,
Ще від пращів і від батьків.
І поля золотисто жовтіють:
Тут селяни живуть, трударі,
Християни в піснях і у мріях,
І в труді від зорі до зорі.
Вас зустрінуть три лиги столітні
Із прадавнім хрестом поміж них –
Мов три слова святі й заповітні,
Мов три символи істин людських.
Це село нам зростило хлопчину,
Щоб поетом в піснях виростав,
Щоби пишну червону калину
Понад світом, як волю, підняв.
Кров, і сльози, і літ – все приймала

Ця стражденна, родюча земля,
І гордилась, стогнала, ридала,
Що синів в жертву волі дала.
Не журись, час загоїть руїни,
Розцвітай, моє рідне село!
Ти – частинка моєї України,
А я – часточка серця твого.

Так з любов'ю описує отчий край пан Мстислав. Рефреном тема любові до Шманьківців пройшла через виступи усіх митців на святкуванні, повсякчас закликали не цуратися рідної землі ведучі концерту Катерина Фундяк та Володимир Хрін.

Після відправи Святої Літургії у шманьківських храмах мальовничі афіші та відгомін веселої музики зібрав місцевий люд на сільський стадіон. Тут згурпувалися вболівальники в очікуванні важливої для них події – гри команди Шманьківців зі футболістами Звиняча. Матч, змусивши добряче похвилюватися (суперники ж бо виявилися далеко не з слабких) і юних, і уже в літах шманьківчан, врешті-решт закінчився з рахунком 1:0 на користь господарів поля. Перемога додала радощів і у без того святковий настрій селян. Поки артисти готувалися до виступів, публіка розважалася стрільбою на влучність у виїзному тирі, палатка з яким розмістилася тут же, біля адмінбудинку села, на сходах якого й було встановлено імпровізовану сцену для концерту. Малеча теж знайшла для себе відповідні забави: запально скакали на батутах двох ви-

нюку, Галині Сушельницькій, директору Чортківського міжрайплеом'єднання Г.Горячому, приватним підприємцем І.Савці, М.Котику,

Є.Палиці, В.Прецику, директору ПАП «Паросток» Є.Шкабару, прозвучали усні подяки Р.Данильчаку та Ю.Захарчуку, а також усім працівникам культури, які доклалися до організації святкового дійства.

Приємною несподіванкою для шманьківчан стала присутність на урочистостях скульптора, який доклався своїм талантом до створення скульптури відомого земляка, який чи не найбільше прославив рідне село, Степана Чарнецького, автора гімну «Ой у лузі червона калина похилилася». Пан Іван Мулярчук не лише усно привітав селян, а й подарував у бібліотеку, школу, сільраду книги.

Сільський голова М.Човник у рамках дійства привітав найстаріших односельців Мар'яна Мацьківа та Марію Сивак, а іменинників, особисте свято якого співпало із святом усього населеного пункту, Дмитру Сопелю та наймолодшій шойно народженій шманьківчанці вручив невеличкі подарунки.

Концертне дійство, розпочате у післяобідню пору, тривало до пізнього вечора. Е.Котик, К.Фундяк, В.Хрін, Н.Халанич, Х.Волосяцька, У.Горяча, І.Лижечко, Г.Білінська, У.Цимбала, І.Ватаманюк, О.Воробель, дитячий фольклорний ансамбль «Гаївочка» та жіночий вокальний ансамбль місцевого СБК – усі дарували в той вечір свої таланти рідному селу. Шманьківські артисти так зворушили глядачів, що не втримався від спокуси виступити перед земляками із пісенним дарунком підприємця, шанований тут за свої благодійні вчинки, неодноразово підтримку та небайдужість до життя громади Ігор Савка. Лауреат всеукраїнських конкурсів Наталія Стець, коріння роду якої теж із Шманьківців, зачарувала мистецьким співом місцеву публіку. А ввечері шманьківчани аплодували співочій зірці Західної України Ірині Фецишин, родинне дерево котрої теж тісно пов'язане із цією землею.

Оксана СВИСТУН,
фото автора

15 жовтня ПОНЕДІЛОК 16 жовтня ВІВТОРОК 17 жовтня СЕРЕДА 18 жовтня ЧЕТВЕР 19 жовтня П'ЯТНИЦЯ 20 жовтня СУБОТА 21 жовтня НЕДІЛЯ

1 НАЦІОНАЛЬНИЙ

08.00 Новини 08.20 Твій голос 08.40 Корисні поради 09.00 Підсумки тижня 09.40 Про головне 10.05 Легко бути жінкою 11.00 Шеф-кухар країни 12.00, 15.00, 18.20 Новини 12.25 Право на захист 12.45 Темний силует 12.55 Армія 13.05 Х/ф "Мій друг Іван Лапшин" 14.40 Вікно до Америки 15.05 Euronews 15.10 Діловий світ 15.15 Ближче до народу 15.45 Х/ф "Синдикат-2" 16.50 Х/ф "Полювання на оленя" 18.00 Свобода вибору 18.10 Справжня Україна 18.30 Agro-News 18.45 Діловий світ 19.00 Вибори-2012. Передвиборна агітація. Ліберальна партія України 19.30 Осінній жарт 20.00 Сільрада 20.20 Вибори-2012. Передвиборна агітація. Українська партія "Зелена планета" 21.00 Підсумки дня 21.25 Діловий світ 21.40 Країну - народові 22.00 Зірки гумору 23.00 Підсумки 23.25 Від першої особи

Чоловічий народний ансамбль "Любисток" с. Ягільниця висловлює щире співчуття учаснику ансамблю Григорію Терененку з приводу смерті його брата Юрія. Розділяємо біль непоправної втрати і співчуємо у великому горі. Нехай Божа благодать оогрне його душу.

Колектив Чортківської гімназії ім. М.Шашкевича висловлює щирі співчуття педагог-організатору гімназії Наталії Йосипівні Бишовець-Довжик із приводу важкої втрати - смерті її батька ПЕТРИШИНА Йосипа Даниловича.

Трудовий колектив Білобожницької ЗОШ I - III ступенів висловлює щире співчуття працівниці школи Л.В.Джазі з приводу непоправної втрати - раптової смерті рідного брата Михайла.

14 жовтня минає рік, як перестало битися серце дорогої нам людини ПРОЦЬКІВА Романа Миколайовича (11.04.1934 - 14.10.2011) Тебе немає, а ми не ймемо віри, Твій образ не померк і не погас. Ти з нами в цій складній життєвій віри, Ти з нами кожен день і кожен час. Ми пам'ятати будемо щоденно, Тебе в молитві ширій пом'янем. І, поки жити будемо на світі, До тебе зі спомином у смутку ми прийдемо. Опечалені - дружина, родина, сусіди і друзі.

Вважати недійсним

посвідчення дитини з багатодітної сім'ї серії ВО за № 006329, видане відділом молоді і спорту РДА 23 лютого 2011 р. на ім'я: ЧАЙКА Назар Віталійович. Держкомзему в Чортківському районі на ім'я: КІЛОЧКО Василь Миколайович. свідоцтво на право власності на нерухоме майно серії САС за № 775925, видане Чортківським ОК МБТІ 14 березня 2011 р. на ім'я: КІЛОЧКО Василь Миколайович.

Оголошення про конкурс зі здачі в оренду приміщень. Орендодавець: Чортківська центральна комунальна районна лікарня. Об'єкт оренди: приміщення котельні терапевтичного відділення Чортківської ЦКРЛ у с. Пробіжна, площею 104,7 кв. м. Адреса об'єкта: с. Пробіжна Чортківського району. Стартовий розмір місячної орендної плати: 400 грн. Дата і місце конкурсу: 26 жовтня 2012 р. о 15 год.; м. Чортків, вул. Й.Сліпого, 1, кабінет головного бухгалтера. Кінцевий термін прийняття заявок: 26 жовтня 2012 р. до 13-ї год. Довідки за тел.: 2-37-62, 2-37-43 (про перелік документів заявників).

ТОВ "Товстенківський крохмальний завод", який розташований за адресою: с. Товстенке Чортківського р-ну, має намір одержати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами. Підприємство спеціалізується на випуску крохмалю з картоплі. Потужність заводу - 30 тонн картоплі за годину. Валовий викид забруднюючих речовин в атмосферу від виробничої діяльності становить - 13,378 т/рік. Перевищення технологічних і санітарно-гігієнічних нормативів у процесі виробничої діяльності немає. Зауваження приймаються протягом 30 календарних днів з дня опублікування інформації за адресою: м. Чортків, вул. Шевченка, 23, райдержадміністрація.

Чистою замулені криниці Викачемо мул до твердого дна Без підсобних працівників і могоричу Тел.: 099-316-89-38; 096-176-44-54

Потрібен на роботу оцінювач в ломбард 3/п - 2000 грн., вік до 35 років Володіння комп'ютером Тел.: 067-612-39-29; 067-619-01-39

Стара Кузня ковани вироби та елементи Для тих, хто цінує стиль та час -заміри -консультація -проект -виробництво -монтаж тел:(067)130 24 58 тел:(096)804 42 27 тел:(03552) 3 90 11 http://starakuznya.com.ua e-mail: office@starakuznya.com.ua м. Чортків вул. С. Бандери 77

СУЧАСНІ покрівельні матеріали та комплектуючі Для тих, хто цінує стиль та час -консультація -заміри та розрахунок -транспортнування -монтажні роботи -шеф монтаж -гарантії тел:(097)598 79 00 тел:(067)593 01 33 тел:(03552) 3 90 10 http://spf.te.ua yakovenko@novemisto.te.ua м. Чортків вул. С. Бандери 77

Всечесний отче Олеже КАПУЛОВ, наш духовний учителю!

Вітаємо Вас із річницею священних свячень. Прийміть найкращі вітання від нас, Подяку велику за слова правдиві, За Божу науку, за молитви щирі. За те, що слова Божого навчаєте, Мир та любов серед нас засіваєте.
Ревнителі – "Апостольства молитви", с. Стара Ягільниця.

Щиро вітаємо із 50-річним ювілеєм дороженьку донечку, сестричку, тітоньку Ірину Євгенівну РАЧКЕВИЧ із м. Чортків.

Хай ясніють літа, колосяться жита, Зеленіють луги, вміло скошені. Хай радіє земля, хай сміється душа, І далеко хай буде до осені. Хай роки золоті, як у казці пливуть,

Сумувати за цим не годиться. Хай здоров'я вони і добро принесуть, І задумане все хай здійсниться. Ми Тобі посилаєм ці щирі слова, А Бог хай дарує тобі багато літа.

З любов'ю до Тебе – мама, тато, сестричка Світлана, швагро Василь, племінниця Марійка.

Найдорожчу матусю, турботливу бабусю, люблячу дружину Ірину Євгенівну РАЧКЕВИЧ вітаємо зі славним ювілеєм.

Найдобриша матусю, найкраща бабусю, дружино рідненька! В цей день ми вклоняємось дуже низенько. Ми дякуєм Вам за руки робочі, За рідні, кохани й ласкаві очі. За душу привітну і щире серденько,

За те, що найкраща у світі Ви, ненько. Хай Матір Божа Вас оберігає, А Бог дарує надію й тепло На многії літа,

на радість і добро!
З повагою і любов'ю – чоловік, діти та онук Владислав.

Щирісердечно вітаємо із 70-річним ювілеєм старшу сестрицю церкви Святої Покрови с. Босири Марію Юліянівну ПУЦЕНТЕЛО.

Прийміть вітання від нас щирі На довгий вік, на многії літа. Від щирого серця здоров'я бажаєм, Без нього не милі ніякі діла. В здоров'ї – багатство і радість, І більшого щастя на світі нема. Хай Бог милосердний з високого неба Дарує усе, чого Вам треба. А Матінка Божа – Цариця Свята Дарує многії та благії літа.

З повагою – церковне братство і сестринство с. Босири.

У ці чудові жовтневі дні шлем найщиріші привітання дорогій донечці, сестричці та внучці Оксані КУЛЬЧИЦЬКІЙ зі с. Бичківці, яка 13 жовтня святкуватиме свій 20-й День народження.

Будь завжди здорова, кохана, багата, Хай кожен день Тобі буде, як свято. Нехай усміхаються сонце й удача І ніжне жіноче омріяне щастя.

Нехай в Тебе будуть друзі хороші, Хай у кишенях водяться гроші. Доля прихильною й доброю буде, Завжди з повагою ставляться люди. Щоб смутку не знала ніколи-ніколи. Добра Тобі й радості, всього доволі! Хай кожен день здається дивним сном, Який Тебе робив би щасливішою, І будь завжди оточена теплом Найближчих, найдорожчих, найрідніших!

З любов'ю – мама, тато, брат Андрійко, бабуся Зеновія і дідусь Євген.

Щиро вітаємо з Днем народження дорогих внучок, похресницю, сестричок, племінниць

Яночку БІЛЕЦЬКУ зі с. Великі Чорнокіньці та Марійку БІЛЕЦЬКУ зі с. Малі Чорнокіньці.

Наші милі, любі, Найкращі у світі, Бажаємо щастя, Даруємо квіти. Виростаєте милі, Добрі і красиві, Вчіться добре в школі, Не будьте ліниві. Для тата і мами Будьте все щасливі. Та найголовніше у житті – Щоб гріло сонечко ласкаво І Бог вас у опіці мав, А ваш Ангел-Хоронитель З плечей ніколи не злітав.

З повагою – сім'ї Сосновських і Кучерів.

Дорогого сина, онука Павла ЄДИНАКА зі с. Кривеньке

вітаємо з квітучим 20-річчям. Здається, що було

це вчора: Маленький Ти, ті перші кроки, Перший клас і випускний. І вже студент синочок мій – Поїхав з батьківської хати, Своєю стежиною відшукати. І вже солдат. Роки летять, мов буревій, І зараз тут, синочку мій,

Дивлюся я – й душа радіє, І сльози котяться з очей. Сьогодні, мій найдорожчий сину, У Тебе 20-річний ювілей. Хай Пречиста Матінка Марія Тебе хоронить й береже, Господь завжди з Тобою буде, Правдивою дорогою веде.
З любов'ю – мама, тато, дідусь зі с. Кривеньке та бабуся зі Львова.

Дорогу внучку, племінницю Оксану КУЛЬЧИЦЬКУ зі с. Бичківці

вітаємо з Днем народження. Сьогодні – рівно 20 В житті Твоїм мінає. А скільки їх ще

на шляху – Про це ніхто не знає. Хай буде їх не менше ста І шлях цей буде світлим. А все життя, мов той кришталь, –

Прекрасним, ніжним, чистим. Бажаєм щастя і здоров'я, І усмішок, бадьорості та сил. Щоб Ти завжди була найкращою у світі, Щоб Ти була щасливою завжди.
З любов'ю – бабуся Стефа, дідусь Зеновій, тьотя Таня, стрийко Міша з сім'єю, стрийко Володя з сім'єю.

Футбол

Чемпіонат району

Перша група. 17-й тур

Росохач – Улашківці – 2:2; Біла – Ягільниця – 0:1; Гор. Вигнанка – Косів – 3:0; Шманьківці – Звиняч – 1:0; Поділля – Заводське – -:+.

Друга група. 20-й тур

Зона «А». Ридодуби – Ромашівка – 0:2; По-

лівці – Бичківці – 2:3; Дж. Слобідка – Базар – 2:0; Капустинці – Свидова – 2:2; Скородинці – Палашівка – +:-; Милівці – вихідний.

Зона «Б». Заводське 2 – Давидківці – -:+; Пробіжнка – Шманьківчички – -:+; В.Чорнокіньці – Гадинківці – 0:3; Угринь – Кривеньке – +:-; Залісся – Колиндяни – +:-; Товстенське – вихідний.

ника РЕМу І.О.Винника. До діла було задіяно головного інженера С.А.Протоковила, старшого майстра Я.К.Білоуса. Буквально за день бригада РЕМу підвела до оселі інваліда і підключила електроенергію. Спасибі за чуйність та діловитість!

Михайло ЗАБЛОЦЬКИЙ, голова районної спілки воїнів-«афганців»

Висловлюю щирі слова подяки начальнику управління праці та соціального захисту населення райдержадміністрації В.Д.Цвєткову та головному спеціалісту відділу обслуговування пільгових категорій населення С.Б.Дутковській за підтримку та увагу, спрямовані на соціальну допомогу інвалідам.

З повагою – інвалід II групи Йосип БУРАКОВСЬКИЙ, с. Сокиринці

Подяки

Невблаганна смерть після важкої хвороби неочікувано забрала від нас дорогу маму та бабусю Галину Несторівну Чубату. Несподіване горе чорною тугою оповило нашу родину. Підтримали, допомогли, не залишили наодинці зі смутком добрі люди. Дякуємо за проявлену турботу керівникам і працівникам ТОВ Фірма «ГЛС ЛТД», директору Любомирові Степановичу Білику, викладачам і лаборантам Чортківського державного медичного коледжу, колегам по роботі, сусідам та всій родині. Просимо у Бога для них усіх благ на довгі й щасливі роки життя.
З вдячністю – сім'ї ЧУБАТИХ та СМУКІВ.

Доля іноді обертається несподіваною стороною і потрібне втручання якихось добрих сил, щоби змінити ситуацію на краще. Три роки інвалід I групи, син покійного воїна-«афганця» Андрій Самохвалов жив без світла і нікому було допомогти. За сприянням я звернувся до заступника голови райдержадміністрації І.С.Стечишина. А він – відповідно до началь-

МИ ПОВЕРТАЄМО ЗІР ШВИДКО, ЕФЕКТИВНО, БЕЗПЕЧНО!

КЛІНІКА "ВАШ ЗІР" ЄДИНА В РЕГІОНІ* ВИКОРИСТОВУЄ ДЛЯ ЛІКУВАННЯ КАТАРАКТИ КОМПЛЕКС ІНФІНІТІ

КОМПЛЕКСУ ІНФІНІТІ НАДАЛИ ПЕРЕВАГУ БІЛЬШІСТЬ ПРОВІДНИХ КЛІНІК АМЕРИКИ ТА ЄВРОПИ

ЗАПРОШУЄМО 20 ЖОВТНЯ, м.Чортків (муз. школа) НА ОБСТЕЖЕННЯ ЗАПИС ЗА Т. 2 28 27

ДОКЛАДНУ ІНФОРМАЦІЮ ПРО КЛІНІКУ "ВАШ ЗІР" ЧИТАЙТЕ НА СТОР. 8

навпроти залізничного вокзалу Чернівці, вул. Гагаріна, 21-Б **0(372) 58 33 33**

ПРОДАЮТЬСЯ

<p>будинки</p> <p>житловий будинок у с. Озеряни Борщівського району з меблями, господарськими будівлями (літня кухня, сарай, гараж 1-поверховий, два гаражі 2-поверхові). Є всі зручності (вода, газ, туалет, ванна). Криниця на подвір'ї. Земельна ділянка – 0,2 га. Терміново. Недорого! Тел.: 050-352-32-39; 050-180-67-83.</p> <p>будинок у с. Горішня Вигнанка по вул. Шкільній, 9. Загальна площа – 120 кв. м. Є 6 кімнат, літня кухня, гараж, проведено газ, воду, світло, теплове опалення, присадибна ділянка – 40 соток. Терміново. Тел. 097-740-18-08.</p> <p>будинок у центрі м. Чортків. Є земельна ділянка, газ, вода. Тел. 096-618-50-51.</p>	<p>квартири</p> <p>1-кімнатна квартира по вул. Незалежності, 61, 2-й поверх, площа – 35 кв. м, індивідуальне опалення, металопластикові вікна, частковий ремонт, із меблями. Ціна 22000 у. о., можливий торг. Тел. 096-653-36-16.</p> <p>3-кімнатна квартира на 3-му поверсі 3-поверхового котеджу. Загальна площа – 105 кв. м по вул. Гранічній бічній, 31, кв. 3. Євроремонт, камін на дровах, індивідуальне опалення, кондиціонер. Є гараж, город, хлів на дрова, великий підвал, кладові. Тел.: 097-478-15-52; 093-684-95-89.</p> <p>3-кімнатна квартира на 3-му поверсі по вул. Незалежності, площа – 62 кв. м; є індивідуальне опалення, всі зручності. Недорого, терміново. Можливий обмін. Тел.: 3-25-11; 067-119-92-85.</p>	<p>різне</p> <p>гараж у кооперативі "Автомобіліст". Ціна 2900 у. о., можливий торг. Тел. 096-653-36-16.</p> <p>автомобіль "Таврія-Нова" 2006 р. в., пробіг – 20 тис. км. Колір вишневий, стан нового автомобіля. Ціна 3000 у. о., можливий торг. Тел. 096-653-36-16.</p> <p>плити для перекриття, 5,90 x 1,20, б/к. Місце-знаходження – Борщівський район. Самовивіз. Можлива доставка. Тел. 097-552-35-10.</p>
---	---	--

земельні ділянки

приватизована земельна ділянка під забудову в с. Пастуше. Площа – 0,25 га, вивезений камінь на фундамент, 2 км від смт Заводське, по межі – газ, 3-фазна електрична лінія.
Тел.: 067-499-56-89; 096-819-00-15.

ПРОГНОЗ ПОГОДИ НА ТИЖДЕНЬ	СУБОТА 13 жовтня +1 ... +16	НЕДІЛЯ 14 жовтня +3 ... +14	ПОНЕДІЛОК 15 жовтня +4 ... +18	ВІВТОРОК 16 жовтня +4 ... +18	СЕРЕДА 17 жовтня +10 ... +20	ЧЕТВЕР 18 жовтня +12 ... +21	П'ЯТНИЦЯ 19 жовтня +10 ... +22
----------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	--	---	--	--	--

ЧОРТКІВЩИНА МИСТЕЦЬКА

Додаток до Чортківської районної газети «Голос народу»

(До творчого звіту художніх колективів району в Тернопільському обласному драматичному театрі ім. Т.Г.Шевченка, приуроченому 70-річчю створення УПА, українському козацтву, Покрові Пресвятої Богородиці).

Шановні країни!

Радий вітати на творчому звіті рідної Чортківщини усіх, кому цікава народна творчість і діяльність наших майстрів культури та народного мистецтва, які сьогодні потішать глядачів духовними здобутками. На щастя, поєднання одвічної культури цікавить громадськість Тернопілля і я щиро переконаний, що сьогоднішній захід для нас не лише крок на дорозі популяризації традиційної культури, а й нова стимул-реакція до розвитку – нове дихання.

Прийміть сердечні вітання та найкращі побажання отримання задоволення від перегляду творчого звіту. Вірю, що, незважаючи на проблеми й клопоти, ваші душі будуть засіяні зернами радості та моральної втіхи.

Культура творить з людини особистість; незримою силою вона формує національну спільність, робить нас неповторними і не схожими на інших. Ми повинні невтомно оберігати джерела духовності, правди і краси, що завжди творчому неспокою і громадському подвизництву майстрів культури та мистецтв рясно потішать нас вагомими духовними здобутками.

Я пишуся, що Чортківщина має міцні глибинні культурно-мистецькі традиції, які примножуються і розвиваються. Досягнення галузі культури – це наш прекрасний настрій, освіченість та духовний розвиток кожного члена громади, зміцнення авторитету рідного краю, гідне його представлення не лише в області, а й за її межами.

З повагою – голова Чортківської районної державної адміністрації
Ярослав СТЕЦЬ

Культура Чортківщини в цифрах

На теренах Чортківського району діє 123 заклади культури, розташовані у 83 приміщеннях. З них: клубних – 58, бібліотек – 58, музичних шкіл – 5, музеїв – 2. Всього у галузі працює 272 осіб. 30 творчих колективів удостоєні високого звання «народний», «сразковий». Указом Президента України удостоєні почесно-го звання «Заслужений працівник культури України»: Бубернак С.І. – директор народного музею історії с. Ягільниця; Голінатий П.М. – нині на заслуженому відпочинку; Гудов В.В. – керівник дитячого зразкового танцювального ансамблю «Яблунька»; Мандзій В.М. – завуч Заводської школи мистецтв; Овод Й.Й. – директор РКБК ім. К.Рубчакової; Чорпіта Я.І. – директор районного краєзнавчого музею.

І заспівають-забринять душі прекрасні поривання

Ми живемо в очікуванні великого свята – Святої Покрови. Для нас, українців, це свято має триєдиний сенс. Так випало, що саме на Покрову до 70-річчя утворення УПА на обласній сцені звітуватимуть аматорські колективи художньої творчості Чортківщини. Про культуру в районі та її життя загалом ми поспілкувалися з начальником відділу культури і туризму Чортківської райдержадміністрації Галиною ЧАЙКІВСЬКОЮ.

– Пані Галино, коли б Ваш шлях на ниві культури охарактеризувати коротко, що Ви сказали б?

– Закінчила Київський інститут культури у 1994 році. У 2004-му – Тернопільську академію народного господарства та отримала повну вищу освіту за спеціальністю «державна служба» і здобула кваліфікацію магістра державної служби. Загальний стаж роботи у галузі культури понад 20 років.

– Як зародилася у Вас любов до мистецтва?

– Ще з раннього дитинства. Моя матір все своє життя пропрацювала в галузі культури. І, знаєте, як це часто буває у сільській місцевості, – залучала до участі у художній самодіяльності найперше членів своєї сім'ї. Тому я ще змалку на сцені, і іншого життя собі не уявляю. До речі, мій брат, отець Михайло, в минулому також був працівником культури. Та й наш батько не стояв осторонь: допомагав мамі, зіграв не одну роль у п'єсах українських класиків. Мені найбільше запам'яталася роль Трохима у п'єсі «Мати-наймика» за мотивами поеми Т.Г.Шевченка. Цю постановку зняло Чернівецьке телебачення.

– Але Ви пішли значно далі, очоливши культурну галузь району.

– На посаду керівника відділу культури і туризму райдержадміністрації я прийшла не просто так. Мені це далось нелегко. Свою професійну діяльність на ниві культури розпочинала у Чортківському державному медичному коледжі на посаді педагога-організатора. Зорганізувала там драматичний гурток «Мрія». Пізніше цьому колективу було присвоєно звання «народний».

Згодом, у 2001 році, Чортківська райдержадміністрація оголосила конкурс на вакантне місце головного спеціаліста відділу культури. Пішла на цей конкурс і стала його переможцем. На цій посаді пропрацювала 6 років. Відтак знову взяла участь у конкурсі, але вже на заміщення вакантної посади начальника відділу культури. З 1 червня 2006 р. перебуваю на цій посаді.

– Що вдалося зробити за цей період?

– Щодо розширення обрівів творчої діяльності, то відроджено Дні сіл, у рамках обласного фестивалю «Від села до села з піснюю і словом»; відкрито нові відділи у початкових спеціалізованих мистецьких навчальних закладах, зокрема у Джуринській дитячій музичній школі – хореографічній, Пробіжнській ДМШ – клас образотворчого мистецтва, Чортківській ДМШ – образотворчого мистецтва і театральний, Заводській школі мистецтв – відділ хореографії. Започатковано районні огляди-конкурси, фестивалі «Різдвяне розмаїття», «Мелодія пензля», «Яскраві барви талантів», конкурс читців «Ми діти твої, Україно!», свято Медівника. Дано старт обласним фестивалям: пісенно-хореографічний – «Дивоцвіт», фестиваль мистецтв «Червона калина» на батьківщині автора стрілецького гімну «Ой у лузі червона калина...» С.Чарнецького у Шманьківцях.

Немалим досягненням вважаю сповнення давньої мрії – відродження після більш як 20-річної перерви мішаної капели бандуристів «Мрія». Присвоєно почесні звання «народний» Ягільницькому хору сільського будинку культури, ВІА «Стожари», ансамблю танцю «Галицькі візерунки». Загалом нині в районі маємо 30 колективів, що носять почесні звання «народний», «сразковий».

З метою покращення методичної роботи та підвищення кваліфікації викладачів музичних шкіл при Чортківській дитячій музичній школі створено районне методичне об'єднання вчителів, відкрито клуб творчих особистостей при Чортківському комунальному краєзнавчому музеї та інтернет-центри у селах Біла, Колиндяни, Пробіжна і в центральній бібліотеці.

Щодо зміцнення матеріально-технічної бази, то за цей період придбано автобус ПАЗ, автомобіль ВАЗ, закуплено комп'ютери для чо-

тирх музичних шкіл та один для районної дитячої бібліотеки, комп'ютеризовано бухгалтерію, окремі кабінети центральної бібліотеки. Закуп-лено професійно-оранжувальну станцію для Улашківської ДМШ, придбано сценічні костюми, підсилювальну-звукову апаратуру для РКБК ім. К.Рубчакової. За підтримки районної влади зроблено капітальний ремонт районного будинку культури, поточні ремонтні роботи в інших закладах. Тепер проводиться капітальний ремонт у Чортківському краєзнавчому музеї. Провели заміну старих котлів з опалення на більш сучасні економні, встановлено дві індивідуальні паливні – у РКБК ім. К.Рубчакової та центральної бібліотеці.

Загалом, коли озиряєшся назад, багато зроблено, але все одно планів на подальше багато. Таке життя – завжди у русі.

– Чортківчани мали приємність бачити наші мистецькі колективи по телебаченню. Розкажіть, будь ласка, що це були за проекти.

– Це програма «Фольк muzik», що транслюється по УТ-1. А побачити по телебаченню у цій програмі наші країни могли народні аматорські колективи «Потічок», «Горлиця», «Яворина», чоловічий склад народного аматорського хору «Галичина». У телевізійному проєкті «Скарби роду» взяла участь наша гордість, народний майстер художньої аплікації Ольга Зелена, колишня бібліотекар, нині на заслуженому відпочинку. Також колективи Чортківщини були представлені й у програмі «Надвечір'я» з Тамарою Щербатюк. Зокрема народний аматорський фольклорний ансамбль села Скородинці, жіночий вокальний ансамбль Улашківської ДМШ, окремі солісти Пробіжнської ДМШ, митці слова нашого краю.

– Які проблеми у галузі культури на сьогоднішній день?

– Наша найболючіша проблема – це недостатнє фінансування сільських закладів культури. Що б ми не говорили і що б не робили, усе вирається у фінансування згідно з формулою, яка залежить від кількості жителів населеного пункту. Особливу увагу слід приділити збереженню бібліотечних фондів. Важливим фактором також є недотриманість температурного режиму у сільських філіях, що псує фонд. Кабінет Міністрів України до цих пір не прийняв постанову про затвердження виплати доплати за вислугу років клубним працівникам. Насьогодні ще не вирішене питання працевлаштування працівників на повну зайнятність. Великі типові будинки культури вкрай потребують капітальних ремонтів, а їх системи центрального опалення повиходили з ладу. Більшість закладів культури не забезпечена музичними інструментами, відповідною апаратурою, літературою.

– Як відомо, з районного бюджету на черговій сесії райради не виділено коштів на плановий творчий звіт культури Чортківщини, і це ж до такої великої патріотичної дати. Як Вам вдалося вийти з цього непростого становища?

– За час своєї роботи переконалося, що не ті справжні патріоти держави, які б'ють себе в груди і вдало підбирають необхідні слова, а ті, що мовчки, без привселюдних похвал, за покликом серця докладають зусиль, щоб підтримати, допомогти у добрих справах.

Велика подяка голові райдержадміністрації Я.Стецю за те, що в такий скрутний час посприяв у вирішенні питання транспортного забезпечення, адже у звіті візьмуть участь близько 450 осіб. Також висловлюю щиро вдячність директорам Чортківських державного медичного коледжу Л.Білику, педагогічного училища ім. О.Барвінського Р.Пахолку, інституту підприємства і бізнесу С.Дем'янчуку, ДП «Чортківське лісове господарство» М.Кільчицькому, керівнику Чортківського слідчого ізолятора В.Заверюсі, директору ПП «Чортківсир» С.Арутюняну, підприємцю П.Волошину та іншим небайдужим людям.

Цією проблемою перейнялися й наші колеги поза межами району – директор Тернопільського вищого училища культури Микола Віннічак, обласне управління культури, яке допомогло з фінансуванням і низкою організаційних питань. Мабуть, голову районної ради Володимира Заліщука це також природно зачепило за живе, адже він підтримував пропозицію щодо виділення необхідних коштів на творчий звіт і схилив до цього депутатів, тож частково за власні кошти посприяє з організацією харчування аматорів.

– Галино Зеновівно, привідкрийте, будь ласка, завісу нашим читачам, що тернопільському глядачеві слід очікувати від творчого звіту аматорських колективів Чортківщини?

– Звіт носить назву «Героїв слава жива!» і буде присвячений 70-річчю утворення УПА, українському козацтву, Покрові Пресвятої Богородиці. Планується масштабне театралізоване дійство з елементами відтворення доби козащини, часів УПА, не могли ми обійти й більш новітній період боротьби за волю України, зокрема відтворимо на сцені й патріотичний здрив росахацьких відчайдушів, що мав місце у Чорткові в січні 1973 р. Дійство проходить такими епізодами: «Під омофором волі», «Козацькі звияги», «Нам Україна вища понад все», «Усіх хвилиною мовчання пом'янімо», «Замайоріли над Чортковом жовто-блакитні знамена», «З'єднаєм весь великий нарід свій!». До нього будуть задіяні кращі творчі сили Чортківщини: районного будинку культури, усіх музичних шкіл, народні аматорські колективи педагогічного училища, районної лікарні та ін. Зустрічати гостей свята у вестибюлі буде народний аматорський камерний ансамбль «Елегія».

– Якщо не секрет, хто виступає режисером звіту, який, подекуди, за своїми масштабами тернопільський вибагливий глядач ще не бачив, принаймні в історії творчих звітів районів?

– І режисером, і автором сценарію, і постановником виступаю я. Але, враховуючи, що мені вперше довелося взяти на себе таке величне театралізоване дійство, моїми консультантами погодились стати знані в області та за її межами фахівці, досвідчені режисери, хормейстери – заслужені діячі мистецтв України Анатолій Нечай та Михайло Франків. Головним хореографічним постановником виступає голова обласного осередку Національної хореографічної спілки України, заслужений працівник культури Ігор Николишин.

– Пані Галино, що Ви побажали б жителям краю з нагоди святкування 70-ї річниці створення УПА?

– З нагоди триєдиного свята – Покрови Божої Матері, Дня українського козацтва, 70-ліття УПА бажаю усім здоров'я, добра, натхнення, добрих справ в ім'я України. Нехай Пресвята Богородиця опікується всіма вами, посилаючи спокій, добро, кращу долю.

Хай щастить вам у житті!

Спілкувалася Леся ІВАНЦІВ

Мистецькі скарби Чортківщини у вінку українського національного розмаїття

(3 історії творчих звітів Чортківського району на обласних сценах)

У кожного народу є щось своє, особливе, що є не тільки його візитівкою, а й ставить на високий щабель пошанівку серед інших народів. Великим скарбом для нас, українців, є наш неповторний український танець і пісня. Минають віки, а ті, хто хоч один раз у своєму житті мав можливість побачити чи почути наші національні мистецькі скарби, не може залишатися байдужим. Ось, до прикладу, голландський хор ім. Лисенка, що кілька літ тому відвідав нашу Чортківщину, довів, що іноземці, які навіть здебільшого не розуміють слів української пісні, зачаровані її мелодикою, душевністю, ліризмом і готові популяризувати її по світу. То ж чи маємо право нехтувати цим ми, носії української культури? Звісно – ні! Наша Чортківщина багата талантами і талановитими людьми. Тому їхні добром всіяні справи проросли щедрими плодами. Люди старшого покоління пам'ятають, як далеко за межі району гриміла слава місцевого драмтеатру, яким керували легендарний Панас Карабінович, Василь Губанов, Адам Шувар; танцювальний колектив «Чайка» під керівництвом Марії Чайки; капелу бандуристів «Мрія» під керівництвом Олега Шумиловича. Цей список можна продовжувати. Бо немало художніх колективів району отримали звання «народний».

Приємно те, що естафету популяризації українського мистецтва переймають наші сучасники. Відповідно до розпорядження голови Тернопільської обласної держадміністрації В. Коломийчука з грудня 1999 р. у нашій області проходять творчі звіти аматорських художніх колективів, приурочені знаменним датам України, адже мистецтво тісно пов'язане з історією.

«В своїй хаті своя правда і сила, і воля»

Перший звіт-концерт майстрів мистецтв та аматорських художніх колективів Чортківського району за роки незалежності України відбувся 22 серпня 2000 року в Палаці культури «Березіль» ім. Леся Курбаса м. Тернопіль. Святова програма чортківчан присвячувалася 9-й річниці Незалежності України. Тернополяни і гостей міста привітали голова обласної державної адміністрації Василь Коломийчук, голови Чортківських районної державної адміністрації і районної ради Володимир Гищук та Володимир Мирончук. Театралізований концерт-вистава

Молчанова. Після цього концерту управління культури облдержадміністрації, обласному методичному центру народної творчості довелося готувати нове розпорядження голови ОДА від 19 грудня 2002 р. за № 530 «Про проведення творчих звітів у 2003-2006 рр.», де вони передбачалися лише до Дня Злуки, Шевченківських днів, Дня Конституції і Дня Незалежності України. Таким чином, творчі звіти були збережені, і вже в січні 2003 р. Гусятинський район, який прийняв естафету народної творчості у Чортківщини, звітував на сцені ПК «Березіль».

«Любіться, брати мої, Україну любіть»

Творчий звіт-концерт майстрів мистецтв та аматорських художніх колективів Чортківського району відбувся 25 червня 2004 року в Тернопільському академічному обласному українському драматичному театрі ім. Т.Г.Шевченка і присвячувався 8-й річниці прийняття Конституції України – «Любіться, брати мої, Україну любіть». Розпочалося дійство літературно-музичною композицією «Державність України збережемо», а завершилося кантатою А.Кушніренка «Молось за тебе, Україно!». Учасників урочистого зібрання привітав голова Чортківської районної

Творчий звіт Чортківського району в Палаці культури «Березіль» (2008 р.)

чості прийняли мистецькі колективи Тернопільської обласної філармонії.

району прийняв Зборівський.

* * *

«Навіки Злуку збережемо»

Творчий звіт мистецьких колективів Чортківського району, присвячений 89-й річниці Акту Злуки українських земель в єдину Українську Соборну Державу, «Навіки Злуку збережемо», відбувся 22 січня 2008 року в ПК «Березіль» ім. Леся Курбаса. Відрадно, що цього разу не виникло жодних проблем з його підготовкою, вирішенням організаційних та фінансових питань. З вітальним словом до громадськості звернулися: голова обласної державної адміністрації Юрій Чижмарь, голова обласної ради Михайло Миколенко, Тернопільський міський голова Роман Заставний. Тут відбулися прем'єри нових творів. Зокрема відома в області та за її межами композитор, співачка Наталія Стець презентувала власну пісню на вірші Романа Пахолка «Одна земля зродила нас усіх», а хорові колективи в супроводі оркестру народних інструментів педагогічного училища ім. О.Барвінського – твір «День Злуки» на музику Ігоря Уруського, вірші Михайла Кота в інструментовці та під диригуванням Петра Гарбуза. На завершення творчого звіту прозвучав вірш В.Вихруща «Слава Україні», національний гімн «Ще не вмерла Україна» та марш січових стрільців «Ой, у лузі червона калина». До кожної композиції, кожного концертного номера були виготовлені відеосюжети та відеокліпи, які значно підсилили їх сприйняття глядачами. Естафету народної творчості від Чортківського

Ведучи мову про Чортківський район, відзначимо, що це один з найкращих районів області з розвитку народної творчості та аматорського мистецтва. Тут працює найбільше народних та зразкових дитячих колективів системи Міністерства культури України, багато народних художніх колективів системи Міністерства освіти і науки, профспілкових ансамблів. Потужний творчий потенціал РБК ім. К.Рубчакової, педагогічного училища ім. О.Барвінського, дитячої музичної школи, сільських закладів культури. Широко розвинуті в районі різноманітні жанри мистецтва: хорове, музичне, хореографічне, циркове, театральне.

До свого чергового творчого звіту присвяченого 70-й річниці утворення УПА, Дню українського козацтва під Покровом Пресвятої Богородиці, район готувався заздалегідь, тому впевнені, що концерт творчих колективів Чортківщини стане ще однією сторінкою в історії розвитку культури та мистецтва Тернопілля.

Михайло ФРАНКІВ,
заступник начальника управління культури облдержадміністрації,
заслужений діяч мистецтв України

Галина ЧАЙКІВСЬКА,
начальник відділу культури і туризму
Чортківської райдержадміністрації

Малий склад народного аматорського хору національно-патріотичної пісні (2002 р.)

відбувся у двох відділеннях і складався із 7 частин. Глядачам було запропоновано 37 музичних, вокально-хорових, хореографічних, драматичних творів та композицій. У концерті виступило 43 художніх колективи і виконавці з кількістю учасників близько 1000 осіб. Це був один з найпотужніших творчих звітів районів області на той час.

«Всеукраїнське військо – волі оберіг»

Наступний концерт майстрів мистецтв та аматорських художніх колективів Чортківського району, що був присвячений 11-й річниці утворення Збройних сил України, «Всеукраїнське військо – волі оберіг» відбувся 5 грудня 2002 року в Чортківському районному будинку культури ім. К.Рубчакової. Уперше за історію відновлених творчих звітів районів з грудня 1999 року він проходив на місцевій, районній сцені. Розпочався звіт святковими привітаннями голови районної ради Богдана Окіпного, заступника голови райдержадміністрації Ярослава Стеця, народного депутата України Михайла Полянчи-ча, командира гарнізону підполковника Віктора

ради Богдан Окіпний, а перший заступник голови облдержадміністрації Володимир Гладун відзначив чіткість, оперативність проведення творчого звіту та високу виконавську майстерність його учасників. Естафету народної твор-

Відроджена народна аматорська капела бандуристів «Мрія», кер. О.Морозюк